

BELANGRIJK

Deze tekst mag gratis gelezen worden.

Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met [Toneelfonds Janssens](#) en [SABAM](#).

ERIKA, IK HEB 'T GEVONDEN!

Erika, ik heb 't gevonden!

Komedie in 3 bedrijven
van Hilda Vleugels
voor 5 dames, 6 heren

Wettelijk depot D/1993/0220/058
ISBN-978-90-385-02649

© 1993 Toneelfonds J.Janssens/Hilda Vleugels

DECOR

Een schuur.

Linkerwand

Een muur met boven een schelft waar men kan opkruipen. Een ladder naar het schelft.

Achteraan: een nis met deur naar douche.

Achter de douchedeur een buitendeur.

Rechterwand

Een muur met raampje

Achterwand: Een grote machine, rommelig ineengestoken met allerlei recyclagemateriaal van het containerpark: wasmachine, wc-pot, plastic badje, wielen, fiets, ijskast, gummislangen, trechters.. enz. Links in de machine een trechter waar vloeistof kan ingegoten worden. Aan de rechterkant van de machine een pomp waar vloeistof kan uitkomen.

In het decor: een werktafel, een schoolbord met ingewikkelde bouwtekening en rekjes met allerlei flesjes = laboratoriumgerei.

PERSONAGES

6 mannen - 5 vrouwen

ALBERT: uitvinder en broer van Erika.

ERIKA huisvrouw en zuster van de Albert.

ABDUL CALKHUN: oliesjeik.

BURGEMEESTER: burgemeester.

ZUSTER FLORENCE: Zus van Albert en Erika en missiezuster in Zaïre.

BART: student.

MATHILDE: buurvrouw en moeder van Lea.

ENRICO FLEXACO: Maffia-boss

JOE :gangster.

LISA :dochter van Erika

LEA :dochter van buurvrouw.

1° BEDRIJF

(Albert sleutelt met een grote Engelse sleutel aan de machine.)

ALBERT: Als die vijs losser staat, kan het water naar compartiment YZ. Dan komt het terecht in de reservoir van XY en...

(rent naar bord, leest) X in de tweede macht, en Y in de derde macht. Volgens de

wet van Archimedes is dan de zwaartekracht.... Hm....Dan moet mijn vloeistof in de communicerende vaten A, B, en C terechtkomen. *(rent naar machine)* Maar A is open van boven! Dat mag niet, want....*(rent naar bord, leest)* ... als A open is, komt in het bassin boven A de vloeistof in aanraking met de solferverbinding en dan.... Boem... *(rent naar tafel)* En 't mag niet "boem" doen!... 't Mag alleen "pshshst" doen. Dus moet ik dit... *(neemt flacon met rode vloeistof)* en dat... *(neemt flacon met groene vloeistof)* proberen te neutraliseren met dat... *(neemt rokende fles wil de inhoud bij rode vloeistof gieten)* Als 't maar niet "boem" doet. *(doet ogen dicht)*

(Erika op, knalt deur dicht.)

ALBERT : *(met ogen dicht)* Ben ik ontploft?

ERIKA : Nee, maar ik ben bijna ontploft!

ALBERT : Ja? Wel sapristie! Dat zou een nieuw theorie zijn! Hier de vloeistoffen vermengen... en daar gebeurt de reactie. Op hoeveel afstand is dat dan?... *(neemt plooiometer)* Blijf eventjes staan, Erika. *(meet afstand tussen tafel en Erika te meten, stopt voor Erika)* Waar was die ontploffing? Juist voor uw tenen of meer naar hier?

ERIKA : In MIJN motor is een "soupape" ontploft! Ik ben al drie keer komen zeggen dat het eten klaar is. En nu kom ik zeggen dat het eten klaar geweest is. Want de temperatuur van uw cotelet gedaald tot 25° Celcius.

ALBERT : 25°? Dat zou het kunnen... Als ik de H₂O voorverwarm tot 25° Celsius, dan zou de zwaveldioxide 2 tot 3 millimeter kunnen stijgen en... *(naar werktafel)*

ERIKA :Albert!

ALBERT : *(steekt fonduebrandertje aan)* Als de zwaveldioxide gestegen is, kan de vloeistof het peil Y bereiken, zodat er in de drie communicerende vaten géén reactie kan ontstaan en de H₂O IN de pijp komt, waar de...

(Erika blaast fonduebrandertje uit.)

ALBERT : *(tot Erika)* Zou ik dat niet moeten voorverwarmen?

ERIKA : Ge moet eerst komen eten.

ALBERT : Oh? Is het eten gereed? Wat eten we? Als dessert is er toch een appelsien?

ERIKA : Gij krijgt uw appelsien nog. Maar vanaf nu pellen Lisa en ik geen appelsienen meer. We eten al vijf maanden een appelsien als dessert. Hebt ge

nu nog niet genoeg appelsienschillen voor die stomme machine?

ALBERT : Dat is geen stomme machine. Dat wordt de grootste uitvinding van de eeuw.

ERIKA : Dat wordt de grootste flop van de eeuw, ja! Hoe lang prutst ge daar nu al aan? Negen maanden? En nog geen bevalling. Wat is het resultaat? Een aaneengevezen stort, dat "tjoek-tjoek-tjoek" kan doen.

ALBERT : Nog een kleine veertien dagen en 't is zover. *(naar trechter links van de machine)* Dan doe ik hier water in. Ik laat de machine "tjoek-tjoek-tjoek" doen. *(schakelt machine in, die begint te rammelen en te schudden, en gaat naar rechterpomp)* En wat komt er HIER dan uit? *(zwingelt aan pomp)* Wat komt er hier dan uit, Erika?... Benzine! Zuivere benzine!

ERIKA : Zou ge daar niet beter melk indoen? Dan komt er ginder misschien milkshake uit. Want schudden doet dat ding met geweld.

ALBERT : *(schakelt machine uit)* 'k Moet nog maar een paar detailkes aanpassen. En ik heb nog een kilo of tien appelsienschillen nodig.

ERIKA : Die tien kilo appelsienschillen moogt ge in 't vervolg zelf bijeenpellen. Of ge kunt misschien eens aan ons Zuster Florence vragen of ze tot meerdere eer en glorie van haar broer appelsienen wil eten.

ALBERT : Ik heb verse appelsienschillen nodig. Geen versemmele die van Zaïre komen.

ERIKA : Ons Florence, kan u - als ze wilt - vanaf vandaag superverse appelsienschillen leveren. Want vanavond, Alberreke - en dat heb ik u ook al tien keer gezegd - komt ze voor haar jaarlijks verlof, veertien dagen bij ons logeren.

ALBERT : Oh, maar dan kan ik haar appelsienschillen wel gebruiken.

ERIKA : Hoe is dat mogelijk! Een heel jaar hebben wij onze zuster niet gezien en het enige waar gij aan denkt is aan haar appelsienschillen!

ALBERT : Met appelsienschillen kan ik iets doen. Met een non niet.

ERIKA : Ja, en ik ben alleen maar goed om voor u eten te maken. Dat zal ik nog doen, maar opwarmen moogt ge in 't vervolg zelf. Ik ben het beu van tien keer per dag weg en weer te lopen om te komen zeggen dat het eten klaar is. Als mijn broer van water "naft" wilt maken, mij goed, maar ik maak van uw gekookte patatten geen puree meer! Dat is wat ander dan *(leest van bord)* de vierkantswortel van a maal b is gelijk aan b, eh! *(af)*

ALBERT : Een boycot in de levering van de appelsienschillen. Verdomme. *(schrikt)* Wat zei Erika daar?... De vierkantswortel van a maal b is gelijk aan b? *(rent naar bord)* Maar dat is verkeerd!... *(klopt zichzelf op voorhoofd)* Stommerik! *(veegt formule uit)* De vierkantswortel van a maal b is gelijk aan C!... En dan verandert dat ook allemaal. *(werkt aan bord)*

BURGEMEESTER : *(op)* Een goede avond, Albert. *(Albert gebaart "geen tijd")*
..Ik ben het: de burgemeester.

ALBERT : Hoi burgemeester. *(werkt verder)*

BURGEMEESTER : *(inspecteert de schuur)* Ik heb gehoord dat jij hier tot laat in de nacht werkt en daardoor de nachtrust van uw geburen stoort, Albert. Zo te zien blijken die geruchten te kloppen. Hier wordt inderdaad gewerkt. *(bekijkt machine)* Knap!... Heel artistiek! Dat zou niet misstaan in het Museum van Schone Kunsten. Of gaat ge het nog vernissen, voor het Middelheim? Wat stelt het voor?

ALBERT : *(mengt vloeistoffen aan de chemietafel)* Een machine.

BURGEMEESTER : Een machine!... Wel, wel, wel!... Heel suggestief opgebouwd! Dat gaat een prachtstuk worden! Als de gemeente beter bij kas zou zitten, zou ik het gemeentebestuur aanraden dit kunstgewrocht te kopen. Het zou niet misstaan op het pleintje naast mijn benzinstation.

ALBERT : *(giet vloeistof in de machine)* Als 't af is, moogt ge uw benzinstation wegdoen en dit in de plaats zetten.

BURGEMEESTER : Het is heel vriendelijk om mij uw creatie cadeau te doen. *(lachend)* Maar mijn benzinepompen blijven beter staan. Dat is mijn voornaamste bron van inkomsten. Daar komt benzine uit, nietwaar.

ALBERT : *(werkt)* Uit mijn machine ook!

BURGEMEESTER : Uit dat ding? Komt daar benzine uit?

ALBERT : *(werkt)* Als 't lukt, volgende week. *(naar machine, botst daarbij op burgemeester)* Als ge niet te veel in de weg loopt tenminste. *(sleutelt aan machine)*

BURGEMEESTER : Oh, pardon!

ERIKA : *(op met dienbord waarop avondmaal en glas bier)* Alstublieft. En warm het zelf maar op. *(merkt burgemeester)* Oh! Mijnheer de burgemeester! Een goede avond! *(staat met dienbord bij burgemeester)*

BURGEMEESTER : Goede avond, Erika. Dank u. *(neemt glas bier)* Albert is zo hard aan 't werk. Wat is hij aan 't maken?

ERIKA : Och, mijnheer de burgemeester. Pak een stoel en ga zitten. Want als ik dat allemaal uit de doeken ga doen, valt ge omver van 't verschieten.

(Burgemeester gaat aan chemietafel zitten. Erika zet het dienbord op de tafel. Albert sleutelt verder. Burgemeester drinkt bier.)

BURGEMEESTER : Hij zei dat er volgende week benzine uit die machine komt. *(lacht)* Maar dat zal wel een grapje zijn.

ERIKA : Het zit zo, mijnheer de burgemeester. Mijn broer is geen stommerik. En zeker niet op gebied van machines. In huis heeft hij al bijna alle machines gerepareerd: mijn stofzuiger, de wasmachine, de broodrooster, de T.V., de radio, de...

BURGEMEESTER : Ja, ja. Maar wat maakt hij nu? Wordt dat een benzinepomp?

ERIKA : Dat is zijn nieuwe uitvinding, mijnheer de burgemeester. Hij maakt een machine waarmee hij van water benzine kan maken.

BURGEMEESTER : Van water benzine maken? Dat is toch niet mogelijk!

ERIKA : Dat denk ik soms ook, mijnheer de burgemeester. Maar als ik zie hoeveel uren mijn broer er aan werkt, en als ik al die ingewikkelde formules op dat bord bekijk... dan denk ik soms toch dat hij het wel gaat kunnen.

BURGEMEESTER : Maar... als hij van water benzine kan maken, dan...

ERIKA : Dan zal de benzine veel goedkoper worden, eh, mijnheer de burgemeester.

BURGEMEESTER : Ja, dan zou de benzine goedkoper kunnen worden.

ERIKA : Als iedereen zo'n machine in huis heeft, dan moeten de mensen niet meer gaan tanken. Dan tappen ze thuis benzine van de Pidpa.

BURGEMEESTER : Dat zou dan voor bepaalde middenstanders wel eens voor verrassingen kunnen zorgen.

ERIKA : En niet alleen voor de middenstanders! De gewone mensen moeten dan ook niet meer zoveel betalen. Voor hen kost de benzine dan ook maar zoveel als gewoon kraantjeswater! 't Zou wel een ferm uitvinding zijn, eh mijnheer de burgemeester?

(De burgemeester neemt een sinaasappel. Staat op en schilt de sinaasappel terwijl hij loopt te redeneren. Albert ruikt de sinaasappel, loopt achter de burgemeester aan om de sinaasappelschillen op te rapen.)

BURGEMEESTER : Veronderstel dat er van water benzine kan gemaakt worden. Dan wil niemand nog gewone benzine kopen. *(rukt schil van sinaasappel, werpt ze op de grond)*

ERIKA : Dat zou zot zijn, he mijnheer de burgemeester.

BURGEMEESTER : Dan gaat iedereen tanken waar er zogenaamde waterbenzine verkocht wordt. *(werpt schil weg)*

ERIKA : Ah ja!

BURGEMEESTER : Dan moeten de bestaande benzinepompen hun investeringen verder afbetalen, maar verkopen ze geen drup benzine meer. *(werpt schil weg)*

ERIKA : Die hebben dan gedaan, he, mijnheer de burgemeester.

BURGEMEESTER : Dan gaan de bestaande benzinepompen van vandaag op morgen failliet! *(werpt schil weg)*

ERIKA : Die hebben intussen al wel goed hun kost verdiend, eh mijnheer de burgemeesteeer.

BURGEMEESTER : Een pomphouder is een zelfstandige, die kan niet gaan doppen. *(werpt schil weg)*

ERIKA : Oh, dat wist ik niet.

BURGEMEESTER : Dan wordt het burgemeesterschap mijn enige bron van inkomsten! *(werpt schil weg)* Met die peulschil kan ik mijn huishouden niet draaiend houden. *(werpt schil weg)*

ALBERT : Maar met de schillen die gij laat vallen kan ik wél mijn machine doen draaien!

BURGEMEESTER : Zoudt ge niet beter iets anders uitvinden, Albert? Ik twijfel sterk aan de economische waarde van uw uitvinding.

ERIKA : Ja, Albert. Maak er een milkshaker van. Dan is uw uitvinding misschien morgen al af en kunt ge in 't vervolg komen eten als ik roep.

ALBERT : Twijfelt gij daar aan, mijnheer de burgemeester? Ik niet. Ik herinner me

de oliecrisis nog, de autoloze zondagen, de oorlog tussen Iran en Irak, de gevolgen van de ruzie tussen Sadam Hoessein en Bush. Als ik van water benzine kan maken, vaart iedereen daar wel bij. Voor een habbekrats rijden we over en 't weer naar de zee. Voor een appel en een ei kan iedereen naar Disneyworld. Alles wordt goedkoper. En in de OPEC-landen kan het er rustiger aan toe gaan. Gedaan met die burenruzies!

BURGEMEESTER : Maar van uw burens is wel een oorlogsverklaring binnengekomen.

ALBERT : Pft!

BURGEMEESTER : Ze zeggen dat gij hun nachtrust verstoort. In deze schuur wordt 's nachts te veel lawaai gemaakt, zeggen ze. En als burgemeester is het mijn plicht u te waarschuwen. Gij woont niet in een industriezone, Albert, maar in een woonwijk. Hier mag na 10 uur 's avonds absoluut geen lawaai meer gemaakt worden.

ALBERT : (steekt sinaasappelschillen in de machine) Mijn machine produceert minder decibellekes dan de brommer van mijnheer van hiernaast. Luister maar. *(schakelt machine aan)*

BURGEMEESTER : *(verbijt en lach vanwege de gammele machine)* Dus met die machine denkt gij water in benzine te kunnen veranderen?

ALBERT : Ja. *(schakelt machine uit, sleutelt)*

(Achter de rug van Albert doet burgemeester teken naar Erika: "Is hij gek?" Erika haalt schouders op voor: "ik weet het niet".)

BURGEMEESTER : Weet ge wat, Albert. Ik heb uiteraard zeer goede connecties in de olie-business. Ik zal eens navragen in hoeverre uw uitvinding de economie kan bevorderen. Maar inmiddels moet ik u met aandrang verzoeken om na 10 u. 's avonds geen lawaai meer te maken. Het zou beter zijn als ge wat meer tijd spendeerde aan uw gezondheid en aan uw familie, in plaats van hier dagen en nachten aan een zogenaamde "uitvinding" te knutselen. *(af)*

ERIKA : Hebt ge 't gehoord?! De burgemeester vindt uw machine geen goed idee. En denk er aan, als ge de politiciers niet meehebt, kunt ge geen carrière maken. Zelfs met de beste uitvinding van de wereld niet.

ALBERT : (zet ladder tegen de machine) Ik heb geen politiciers nodig. Ik heb appelsienschillen nodig.

MATHILDE : *(op)* Dag Alberreke. *(merkt Erika)* Oh! Erika! Gij zijt hier ook. Albert zei dat hij nog wat appelsienschillen nodig had voor zijn machine. Ik heb er

meegebracht.

ERIKA :Gij denkt toch niet dat mijn broer op u verliefd gaat worden omdat ge een handvolletje appelsienschillen meebrengt. Mijn broer wordt alleen maar verliefd op machineonderdelen, en scheikundige formules en laboratoriummateriaal. Ge hadt u beter verkleed in een fles ammoniak. Hij zou u dan wel vastpakken! *(af)*

MATHILDE : Waar mag ik ze leggen, Alberreke?

ALBERT : Doe ze daar maar in die bak daar.

MATHILDE : *(kiept schillen in de machine. Poeslief)* Is het ene plezier het andere niet waard, Alberreke?

ALBERT : Welk plezier is wat waard?

MATHILDE : Omdat ik speciaal voor u appelsienschillen meegebracht heb, zoudt ge toch uw blijdschap wel eens kunnen tonen.

ALBERT : Waarmee?

MATHILDE : Met een kusje, bijvoorbeeld?

ALBERT : *(kruipt tot boven op de machine)* Z...zo blij ben ik nu ook weer niet.

MATHILDE : Allez, Albert. Eén kusje maar. Ge zoudt er mij zo blij mee maken. *(klimt op de ladder)*

ALBERT : Euh... Wilt ge eens op dat knoppeke duwen, Mathilde.

MATHILDE : Dit hier?

(Mathilde duwt op knopje. De machine begint zeer hevig te schudden. Albert moet zich vastklampen.)

ALBERT : Nee! Dat niet! *(schuift naar beneden, glijdt in Mathildes armen)*

MATHILDE : Oh Albert! Daar droom ik nu al jaren van, zie!

(Mathilde smakt een dikke kus op Albert's gezicht, terwijl hij spartelt met armen en benen. Op dat ogenblik Erika op. Mathilde schrikt. Albert maakt daarvan gebruik om uit haar armen te ontsnappen en vliegensvlug terug de ladder op te kruipen. Hij begint verwoed aan de machine te sleutelen.)

ERIKA : Dat hij zijn ziel zou verkopen voor wat appelsienschillen had ik verwacht. Maar dat hij er zijn lijf voor verkoopt!...

MATHILDE : Zo ver was ik nog niet. Ge zijt te vroeg binnengekomen.

ERIKA : Maar Mathilde toch! Is het u nu nog niet duidelijk dat onze Albert van u niets moet hebben dan alleen wat appelsienschillen. Die zal nooit met u willen trouwen.

MATHILDE : Daar ben ik nog niet zo zeker van.

ERIKA : Onze Albert is te oud om verliefd te worden.

MATHILDE : Ik heb nog geen enkele oude bok geweten die geen groen blaadje lust.

ERIKA : Als onze Albert een oude bok is, zijt gij een taai savooi.

MATHILDE : Me niet beledigen, eh!

ERIKA : Komaan, Mathilde. Ga eens met uw twee voeten op de grond staan. Ge hebt een dochter van 18 jaar, net zoals ik. Laat ons die maar in 't oog houden, dat daar geen oude bok begint aan te knabbelen.

MATHILDE : Ons Lea is nog te jong voor de liefde. Maar ik, ik ben op snee. En ik weet geen blijf meer met mijn liefde. Ik ben stapelzot van uw broer.

ERIKA : Ik zou willen dat er geen avances meer gemaakt worden. Seffens komt ons Zuster Florence uit Zaïre. En met een non in huis moeten we ons deftig gedragen. *(Tot Albert)* Ik kwam zeggen dat ge u moet gaan scheren en omkleden. Ons Florence kan elk moment arriveren.

MATHILDE : Mag ik hier dan niet meer binnenkomen zolang uw zuster hier logeert?

ERIKA : Als ge bijbelteksten kunt citeren en psalmen zingen in plaats van liefdesverklaringen af te steken nog wel ja.

ALBERT : En appelsienschillen moogt ge ook nog altijd brengen!

MATHILDE : Ziet ge wel dat hij mij graag ziet... komen! *(tot Albert)* Dat zal niet mankeren, Alberreke. Ik stuur ons Lea direct om vijf kilo appelsienen. *(af)*

ERIKA : Kom nu maar naar beneden.

(Albert klautert tegen zijn zin via ladder naar beneden en zet de ladder tegen het schelft.)

ERIKA : Ga u maar opfrissen. Ge weet, ons Florence op deftigheid gesteld is. Als ze graag met clochards omgegaan had zoals gij, was ze wel bij een bedelorde gegaan, in plaats van bij de Franciscanessen.

(Albert en Erika af. Kort muziekintermezzo)

BART : *(op met bierflesje, is dronken, waggelt, zingt)* En damme toffe jongens zijn da willen we weten, daarom komen wij, daarom komen wij. En damme toffe jongens zijn da willen we weten, daarom komen wij... Garçon!... Geeft ze er allemaal ene!... Van de Bart, zegt! Van mijnheer Bart, moet ge zeggen. Want de Bart heeft nu een diploma. Lycenciaat in de exacte wetenschappen. Asjebliëft! En met felicitaties van de jury nog wel! Tien op tien voor de Bart, en een bank vooruit... Nu nog een kus van de juffrouw. *(tuit lippen naar publiek)*

(Lisa op.)

BART : *(Fluit bewonderend. Waggelt naar Lisa, sluit de ogen en tuit zijn lippen.)* Allez! Waar blijft ge ermee?

LISA : *(lachend)* Wat wilt ge eigenlijk?

BART : Oeps! 't Is de serveuse!... Wat wilt ge, zegt ze... Een pintje, he meisje, een pintje.

LISA : Een pintje?

BART : Ja... En geef ze er allemaal maar ene. Maak er maar een tournée générale van.

LISA : Van wie moet ik zeggen dat het is?

BART : Zeg maar: van de Bart. Van die nieuwe dikke nek met zijn universiteitsdiploma. Den exacte lycenciaat... of zoiets... in d'één of d'andere wetenschap.

LISA : Zijt gij een lycenciaat?

BART : Een spiksplinternieuwe. Vers van de pers.

LISA : En wat komt gij hier doen?

BART : Ene pakken, he meisje, ene pakken. *(bekijkt lege pint)* Maar de service is hier maar van mijn voeten, hoor. Of is het hier selfservice? *(waggelt naar machine, houdt glas onder kraan, draait kraan open)* 't Vat is af!

LISA : Het is hier geen café. Ge zijt in de schuur van mijn nonkel Albert.

BART : Schuur? (merkt bord) Och daar zie! Nu moet ik begot nog een examen doen. (*waggelt naar bord*) Ha,ha, mijnheer de professor. Maar gij hebt mij niet meer liggen! Met uw strikvraagjes! Er staan drie fouten in die bewerking, mijnheer de professor. Drie stomme fouten. 'k Zal ze eens verbeteren. (*Bart brengt wijzigingen aan, Lisa kijkt bang toe*) Dat moet een pi zijn. Dit hier moet een m in de DERDE macht zijn. En ... ha!ha!... Ge hadt niet gedacht dat ik dat zou vinden, he mijnheer de professor? (*zet grote streep over een gegeven*) DAT valt weg.... Wéér geslaagd zeker, mijnheer de professor?...

LISA : Ik weet niet of mijn nonkel Albert dat gaat waarderen.

BART : Hij zal wel moeten. Want zo is het juist. Tiens! Zijt gij het nichtje van de professor? Hoe heet gij, schatje?

LISA : Lisa.

BART : (*theatraal*) Lisa! Lisa! (*zingt op wijze van Banana boatsong:*) Lisa, Li.i.i.sa! Iedereen komt als je Lisa roept. (*danst*) Z'is licht krokant en smaakt zo zacht! Iedereen komt als je Lisa roept. Lisa! Li.i.i.sa. Iedereen komt als je Lisa roept. (*struikelt, valt in Lisa's armen*) Heb ik nu al gezegd dat ik u graag zie, of heb ik dat overgeslagen?

ALBERT : (op in maatpak) Ik zal 't niet tegen ons Erika zeggen. En ge moogt nog eventjes voortdoen. Maar ik heb liever dat ge in 't vervolg uw afspraakjes elders houdt. Niet in mijn werkhuis.

LISA : Het is niet wat ge denkt, nonkel Albert. Die jongen is hier per vergissing binnengekomen.

ALBERT : En die hangt per vergissing rond uw nek, zeker?

BART : Nonkel Albert?... Albert Schweizer?... (*legt arm rond Albert*) Schweizer, jongen... ik ben zo zat als een Schweizer...

LISA : Hij heet Bart. Hij dacht dat het hier een café was. Hij zegt dat hij pas afgestudeerd is in de exacte wetenschappen.

BART : Dat klopt! 'k Heb mijnheer de professor in de luren gelegd, Schweizerke. (*waggelt naar bord*) Hij dacht dat ik die drie stomme fouten niet zou gezien hebben. Maar de Bart had ze wél gezien!... (*toont verbeteringen*) Toek! Toek! Toek!... In één oogopslag!... Dat zijn geen prutsen, he Schweizer?

ALBERT : (*bij bord*) Dat zijn zeker geen prutsen! Dat ik dat zelf niet gezien had. Zijt gij een ingenieur of zoiets?

BART : Lycenciaat. Van vandaag is 't mijnheer Bart. Vanaf vandaag heb ik een dikke nek... en een zware kop ook. 'k Denk dat ik beter maar wat ga slapen. Mijn suite is op 't eerste verdiep, zeker? *(kruipt via ladder naar schelft)*

ALBERT : *(schuddekoppend voor bord)* 't Was zo simpel als pompwater. Lisa, zet die ladder eens tegen de machine.

(Bart legt zich neer op schelft. Zijn hoofd is vooraan nog zichtbaar. Lisa zet de ladder tegen de machine. Albert neemt een schroevendraaier en kruipt op de machine.)

ALBERT : Dat stuk mag er helemaal uit. *(Neemt onderdeel weg. Stuit op een loshangende stofzuigerslang of iets dergelijks)* Maar waar moet ik dit dan terug aankoppelen? Lisa, vraag eens aan Bart waar ik met de uitlaat naartoe moet, als ik dat tussenstuk dat hij doorgekrabt heeft er uit zwier. *(werkt verder)*

LISA : *(zet ladder voor het schelft, kruipt op ladder)* Bart!

BART : Oh! Nu gaat het komen zie! De eerste prijs! De kus van de juffrouw! Deponeert dat hier maar op, meisje. *(sluit ogen en tuit de lippen)*

LISA : Dat doe ik wel eens als ge nuchter zijt. Nonkel Albert vraagt waar hij met zijn uitlaat moet blijven, nu gij zijn tussenstuk er tussenuit gehaald hebt.

BART : *(denkt na, Haalt diploma boven, geeft het aan Lisa)* Kijk eens. Ik heb toch toevallig geen verkeerd diploma behaald zeker? Wat staat er op?

LISA : *(leest)* "Lycenciaat in de exacte wetenschappen." *(geeft diploma terug)*

BART : En ik heb bij uw nonkel Albert een tussenstuk tussenuit gehaald? Dan moet ik POEPzat geweest zijn! *(legt hoofd neer)*

LISA : Nee. Nonkel Albert vraagt waaraan de uitlaat van de machine moet aangesloten worden.

BART : *(half slapend)* Aan de ventilator, he schatje, aan de ventilator.

(Lisa gaat naar Albert. Bart verlegt zich zodanig dat hij niet meer zichtbaar is.)

LISA : Ge moet uw uitlaat aan de ventilator aansluiten, nonkel.

ALBERT : Aan de ventilator? Waar zit die nu weer? O daar! *(bevestigt stofzuigerslang in de machine)* Wat is dat nu weer? *(haalt knalpot uit machine)* Nu is die ook losgekomen. Lisa, vraag eens aan Bart waar de knalpot nu moet tussenkomen. *(werkt)*

LISA : *(kruipt op ladder)* Bart... Bart... Waar ligt die nu?... Bart. *(af op schelft)*

ERIKA : *(op)* Albert! Ons Florence is er.

ALBERT : *(verstrooid)* Legt ze daar maar naast die emmer.

ERIKA : Ons Florence uit Zaïre is hier.

(Albert reageert niet , werkt)

FLORENCE : *(op)* Dus hier werkt mijn broer aan een uitvinding?

ERIKA : *(gemaakt opgewekt)* En hier is dan ons Florence, Albert! *(zet ladder tegen de machine)* Kom eens naar beneden.

(Op het schelft laat Lisa merken dat ze naar beneden zou willen komen. Vermits de ladder er niet meer staat, gaat ze terug weg.)

ALBERT : Die knalpot moet hier tussen! Dat kan niet anders! *(werkt)*

ERIKA : Stop je geestelijke oren eens efkes toe, Florence. Want ik ga vloeken met de miljarden.

FLORENCE : Waarom moet ge vloeken? Ge hebt toch geen reden om kwaad te zijn? En vloeken helpt immers niet.

ERIKA : Dat is waar. Maar die MILJARDEN GODVERtrouwende schietgebedjes die ik opgezegd heb, hebben ook niet geholpen. Zie hem daar zitten boven op zijn milkshaker! Met zijn beste kostuum! En dat kostuum, tot daar aan toe! Maar dat hij liever aan oud ijzer prutst dan zijn bloedeigen zuster te komen begroeten, die een heel jaar in Zaïre gezeten heeft, dat maakt me razend!

FLORENCE : Zijn uitvinding zal belangrijker zijn dan zijn zuster. 't Wordt misschien een wereldschokkende uitvinding?

ERIKA : Schokken doet het al. Maar het zal de wereld nooit interesseren. De burgemeester heeft trouwens al laten horen dat zijn partij de uitvinding van onze Albert nooit zal steunen. En dat is een C.V.P.-er!

FLORENCE : Is de C.V.P. er tegen? Maar dan moet onze Albert stoppen met die uitvinding!

ERIKA : Dat heb ik ook al gezegd. Maar hij wil niet luisteren.

FLORENCE : Laat het maar aan mij over. Wij, kloosterlingen, kunnen doorgaans, dank zij onze kalmte, onze slag thuishalen. *(tot Albert)* Dag Albert. Hoe maakt

ge't?

ALBERT : (*zonder op te kijken*) Dat zeg ik niet, want dan maakt gij het ook.

FLORENCE : En wat maakt ge zoal, Albert?

ALBERT : (*zonder opkijken*) Wel godverdomme. Hoe dikwijls moet ik dat nog zeggen. Een machine, nondedju.

FLORENCE : (*slaat kruisteken*) Is het wel verstandig om die machine te maken?

ALBERT : Verdomme, nu draaien die vijzen zot.

FLORENCE : (*kordaat*) Ik heb horen zeggen dat de burgemeester én de C.V.P. het niet eens zijn met uw uitvinding. Zou het dan niet beter zijn om dit ding niet uit te vinden?

ALBERT : 't Is bijna uitgevonden.

FLORENCE : (*kribbig*) Albert. Ik probeer u uit te leggen dat ge aan een totaal verkeerd ontwerp bezig zijt.

ALBERT : 'k Ben het aan 't verbeteren.

FLORENCE : (*kwaad*) Ge hoeft het niet te verbeteren.

ALBERT : Jawel, want anders werkt het niet.

FLORENCE : (*furieus*) Albert. Het is mijn heilige plicht u tegen te houden, wanneer gij uitvindingen gaat doen die indruisen tegen mijn overtuiging. Ik wil niet dat mijn bloedeigen broer zich schuldig maakt aan het maken van een duivelsmachine. Kom daar af, verdomme.

ALBERT : (*komt van machine af*) Wat is er nu verkeerd aan het uitvinden van een machine die van water benzine kan maken?

FLORENCE : Wat gaat gij uitvinden?

ALBERT : Een machine die van water benzine kan maken. Maar ik heb nog wat appelsienschillen te kort.

FLORENCE : Maar dat zou fantastisch zijn! Hebt ge er al een patent op genomen? Met zo'n uitvinding moet ge voorzichtig zijn. De wereld zit vol haaien! Als een uitvinding naar geld ruikt - en deze ruikt naar héél véél geld - dan staan er gauw geldwolven klaar om hun klauwen uit te slaan. Zou het niet veiliger zijn om een deel - een groot deel - van de winst van uw uitvinding nu al af te staan

aan liefdadige doeleinden?

ALBERT : Zolang de machine niet werkt, heeft het geen zin om er een patent op te nemen, he Florence? *(werkt)*

ERIKA : Gij gelooft precies dat onze Albert zoiets kan uitvinden.

FLORENCE: Het geloof is een vaste grond voor de dingen die men hoopt, en een bewijs der zaken die men niet ziet, Erika.

MATHILDE : *(op met zak sinaasappelschillen en Bijbel, leest)* "Zalig de armen van geest, want hen behoort het Rijk der Hemelen."

FLORENCE : Amen.

(Albert snel terug op ladder.)

ERIKA : Mag ik u voorstellen, Florence? Dat is Mathilde. Zij en haar dochter Lea, zijn zo'n vijftal maanden onze nieuwe burens.

FLORENCE : Aangenaam, Mathilde. Ik ben Zuster Florence.

MATHILDE : *(slaat Bijbel open, leest)* " ok ik ben een sterfelijk mens, gelijk alle anderen. En een afstammeling van de eerst-geboetseerde, die uit de aarde is voortgekomen."

FLORENCE : Heb jij een zwak voor de Bijbel, Mathilde?

MATHILDE : Nee. *(wijst naar Albert)* Voor hem. *(gaat voor machine staan, leest)* Een sterke vrouw, wie zal haar vinden? Haar waarde gaat die van koralen ver te boven! Het hart van haar man vertrouwt op haar en het zal hem aan winst niet ontbreken. Zij brengt hem geluk, geen...

FLORENCE : Kom, kom, Mathilde. Op die manier verklaart men zijn liefde niet meer tegenwoordig. Dat doet men soepeler en speelser tegenwoordig.

MATHILDE : Hoe weet gij dat?

FLORENCE : Nonnen weten ook wel hoe het in de wereld aan toegaat, hoor. Wij kijken ook tv.

MATHILDE : Hebt gij uw liefde leren verklaren van de tv?

FLORENCE : Mijn liefde niet. Maar ik weet wel hoe men het moet doen.

MATHILDE : Hoe dan? Geef eens een voorbeeld.

FLORENCE : Oké, hier is een voorbeeld. (*imiteert reclamespot*) Want het leven is meer dan afwassen alleen. Want het leven is meer dan afwassen alleen.

ERIKA : Is dat een liefdesverklaring?

FLORENCE : Dat zoudt ge als liefdesverklaring kunnen gebruiken, ja.

ERIKA : Ik wist niet dat nonnen onderlegd waren in liefdesverklaringen.

FLORENCE : Och Erika. Wij zijn mee geëvolueerd: begrijpender geworden, breeddenkender... Vroeger waren onze regels veel strikt en enggeestig. Maar tegenwoordig zijn we zo vlug niet meer gechoqueerd, hoor.

BART : (Onzichtbaar van boven op schelft:) Waar is hier de wc, schatje?

LISA : Sht!

ERIKA : Is hier nog volk?

MATHILDE : Er zit precies iemand boven op 't schelft.

BART : (*onzichtbaar*) Ja maar Lisa! 't Is dringend, hoor.

MATHILDE : Lisa zit op 't schelft zit.

ERIKA : En die zit daar precies niet alleen.

FLORENCE : Wat doet Lisa daarboven?

ALBERT : (*Zingt en imiteert reclamespot*) Want het leven is meer dan afwassen alleen. Want het leven is meer dan afwassen alleen. (*gaat halfweg op de ladder staan*)

FLORENCE : Maar ga dan eens kijken, Erika! Wie weet wat er allemaal gebeurd is.

ERIKA : (schudt met ladder) Albert geef die ladder hier.

(*Albert neuriet: want het leven is meer dan afwassen alleen! Erika schudt vervaarlijk met de ladder. Albert moet er af komen. Erika zet de ladder tegen het schelft.*)

MATHILDE : Lisa! Zit gij daarboven?

BART : (*Onzichtbaar*) Lisa! Ge moet gaan helpen, meisje. De café zit vol volk.

FLORENCE : Lisa! Kom daar onmiddellijk af!

(Erika kruipt tot halverwege op de ladder. Florence en Mathilde gaan reikhalzend net achter de emmer staan. Vooraleer Erika helemaal boven is, wordt van op het schelft een korte, krachtige waterstraal in de emmer gericht, vlak voor de voeten van Florence en Mathilde. Florence en Mathilde springen verschrikt achteruit. Erika heeft dekking gezocht tegen de ladder.)

BART : *(zichtbaar op het schelft, lachend)* Dat kunnen jullie zo ver niet, he madammekes!

FLORENCE : *(Slaat kruisteken, pakt Mathilde's Bijbel, en leest.)*

ERIKA : *(tegen ladder, jammert)* Lisaatje toch! En ik heb u zo'n goede opvoeding gegeven.

BART : *(wrijft over Erika's haren.)* He, moeke, niet schreien, he. Daar kan ik niet tegen, hoor! *(tot Albert)* He Schweizer, een beetje meer ambiance, eh jong! Zet die juke-box eens op.

ALBERT : Welke juke-box?

BART : Dat machien. Komt daar geen muziek uit?

ALBERT : *(trionfantelijk:)* Nee, jongen. Daar gaat binnen een minuutje benzine uitkomen. Nog één vijske , en dan is mijn uitvinding af. *(werkt)*

FLORENCE : *(klapt Bijbel dicht)* Af? Is de uitvinding af? Vlug Albert, ga er een patent op nemen. Hebt ge een stukje papier? Dan kan ik het document opmaken voor een gift voor onze missiewerken. Vijftig percent. Dat is fatsoenlijk, he?

MATHILDE : Moet ge dan geen appelsienschillen meer hebben?

ERIKA : Hoe kunnen jullie nog aan die machine denken. Ons Lisa is geruineerd! En dat is allemaal de schuld van die machine.

LISA : *(op schelft)* Maar nee, ma! Er is hierboven niets gebeurd. *(gaat naar beneden)*

BART : Nee?... Dedju, dan moet ik heel zat geweest zijn! Wacht eens schatteke, ik ga mee, ik moet nog iets rechtzetten.

(Florence slaat kruisteken. Bart komt moeizaam de ladder af.)

ERIKA : Is er écht niets gebeurd daarboven?

LISA : Echt niet. Bart is hier toevallig dronken binnengekomen. Hij dacht dat het hier een café was.

ALBERT : En dank zij Bart kan ik nu de werking van mijn machine demonstreren. Zonder Bart had ik nog lang gesukkeld en geklungeld. Zelfs in dronken toestand, heeft Bart drie fouten onderschept in mijn formules. *(klopt Bart op de schouder)* Bart jongen! In nuchtere toestand moet gij fantastisch zijn.

BART : *(in zijn nopjes, tot Lisa)* Hebt ge 't gehoord, meisje! Dat gaat wat worden volgende week...

LISA : Volgende week?

BART : Ik denk niet dat ik rapper nuchter ga zijn.

ERIKA : *(stelt zich op tussen Bart en Erika)* Daar heeft mijn broer het niet over. Hij heeft het over zijn machine.

MATHILDE : Waar mijn appelsienschillen inzitten.

FLORENCE : En waar hij mijn liefdadigheidsinstellingen mee gaat steunen.

LISA : Geef eens een demonstratie, nonkel Albert!

ALBERT : Ja, maar dan wil ik Bart uitnodigen om de machine op te zetten. Die eer komt hem toe. Bart, wilt gij op dat knopje daar duwen?

BART : Op 't knoppeke duwen? Jazeker Schweizerke! *(waggelt naar machine, draait zich naar publiek toe)* En, dames en heren, dit is dan de zevenentwintigste Lotto-trekking van de nationale loterij. En de winnende nummers zijn....

(Bart duwt op knopje. De machine werkt. Albert kapt een emmer water in de trechter.)

BART : *(zoekt)* Waar komen die balletjes nu uit?

ALBERT : Ginder! Aan de pomp! Lisa pomp eens. Hou er een glas onder, Bart.

(Bart neemt glas, en houdt het onder de pomp. Lisa pompt.)

BART : *(zingt)* Bier her, Bier her, oder ich fall um, jochei, Bier her, Bier her, oder ich fall um....

(Er komt een gele vloeistof uit de pomp. Bart vangt het op in zijn glas. Albert loopt naar de pomp.)

BART : Dat is bier zonder schuim! Is uwe acide op, Schweizerke?

ALBERT : Ruik er eens aan.

BART : Hé! Wie ziet ge nu eerst aan een pint bier ruiken? Kom, he! Ad fundum!
(*drinkt glas leeg, proest, walgt*)

ALBERT : Dat was benzine, zeker?

FLORENCE : Was het benzine?

BART : Benzine?

ERIKA : Wel?

LISA : Naar wat smaakt het, Bart?

MATHILDE : Hoe kunt ge dat nu proeven als ge zo zat zijt. Geef hier.

(*Neemt glas van Bart af en pompt vloeistof in glas.*)

BART : (*zingt terwijl Mathilde pompt "Café zonder bier"*) ... van schrik zwom Jan Janssen van Kongo naar hier. Maar da's nog niet zo erg als een café zonder bier.

MATHILDE : (*drinkt*) Potverdekke, dat is lekkere limonade.

ALLEN : (*met uitzondering van Bart*) Limonade?

2° BEDRIJF

(*Op het bord staat deze formule*

$$X.A/X = A + \text{vierkantswortel van } C + K4 = BL$$

$$D-(Ax F) = A/12 \times \text{vierkantswortel van } C + F = ED$$

$$CXD = \text{Vierkantswortel van } (A+ F)(C+D) = EC$$

$$x = BL.ED.AC$$

Bart en Albert staan achter de labo-tafel. De flesjes en flacons zijn opzij geschoven en in 't midden van de tafel staat het middenstuk van de machine dat Albert er in 't eerste bedrijf uitgehaald heeft. Bart en Albert gragen beiden een witte schort en rose gummi-handschoenen. Ze geven de indruk van chirurgen die aan een operatie bezig zijn.)

ALBERT : Schaar.

(Bart geeft een schaar. Albert gebruikt de schaar in het machine-onderdeel.)

ALBERT : Tang.

(Bart geeft tang. Albert gebruikt de tang in het machine-onderdeel.)

ALBERT : Zaag.

(Bart geeft een grote zaag, waarmee Albert een stuk uit de machine zaagt.)

ALBERT : Draad.

(Bart geeft een elektrische draad, die Albert in de machine monteert.)

ALBERT : Lasapparaat.

(Bart geeft een het lasapparaat, Albert gebruikt het. Tijdens het lassen veegt Bart met vod voorhoofd van Albert af.)

ALBERT : Hamer.

(Bart geeft een hamer)

ALBERT : Nagel.

(Bart geeft nagel, Albert hamert het machine-onderdeel dicht. Beiden trekken tegelijkertijd hun gummi-handschoenen uit, slaken een diepe zucht en geven elkaar de hand.)

ALBERT : Het ziet er naar uit dat deze operatie gelukt is. Ge kunt niet geloven hoe blij ik ben met uw hulp! Hadt gij verleden week hier niet toevallig komen binnenwandelen...

BART : Binnenwaggelen, wilt ge zeggen?

ALBERT : En had ons Lisa uw adres niet gevraagd, dan had ik nog jaren aan deze uitvinding zitten prutsen.

BART : En toevallig heb ik veel vrije tijd, en interesse voor... uw aangelegenheden. In de wetenschap heeft het toeval al dikwijls een grote rol gespeeld.

ALBERT : Absoluut. Kom, we zullen dat onderdeel er eens terug op monteren.

(Nemen samen het machineonderdeel, heffen het op de machine.)

BURGEMEESTER : *(op)* En? vorderen de werkzaamheden zo wat?

ALBERT : Het gaat, het gaat, mijnheer de burgemeester.

BURGEMEESTER : Blijkbaar wel. Want ge hebt al een gast in dienst, zie ik. Is hij ingeschreven?

ALBERT : Bart is geen gast. Hij is lycenciaat in de exacte wetenschappen en hij helpt me op vrijwillige basis. Uit pure interesse voor de wetenschap.

BURGEMEESTER : Ach zo. En komt er al benzine uit?

ALBERT : Nog niet. Maar dat zal niet lang meer duren.

BURGEMEESTER : *(tot Bart)* Dus, gij, als afgestudeerd wetenschapper, gelooft dat de fantasieën van Albert uitvoerbaar zijn?

BART : Jazeker, mijnheer de burgemeester. Zelf zou ik nooit op de idee gekomen zijn dat de elementen van water mineratologisch tot aardolie zouden kunnen gekristaliseerd worden. Maar bij nader toezien zijn de formules van Albert waterdicht. Binnenkort moeten wij van water benzine kunnen maken.

BURGEMEESTER : Dat zou een ingrijpende verandering in de maatschappij teweegbrengen. Dat weten jullie toch?

BART : Absoluut! Als onze planning klopt, heeft de wereld vanaf volgende week geen benzine meer nodig.

BURGEMEESTER : Interessant! Gezien de zeer drastische wijzigingen die uw uitvinding in de maatschappij zal teweegbrengen, zal ik u beiden maar rustig laten werken. Ik heb trouwens nog een paar dringende zaken af te handelen. Tot ziens, heren. *(af)*

BART : Dag mijnheer de burgemeester.

(Bart en Albert knutselen verder aan de montage van het machineonderdeel.)

LISA : *(op met twee lege flessen)* Komt er al benzine uit, nonkel Albert?

ALBERT : Nee, nog niet.

LISA : Dan kan ik nog wat limonade komen tappen.

ALBERT : Voor wie is het?

LISA : Voor ons ma.

ALBERT : Begint ze eindelijk mijn wetenschappelijk werk te waarderen, ja? *(kruipt op machine en knutselt)*

LISA : Ze vindt uw limonade lekker. Maar voor de rest hebt gij en heel uw santekraam er gelegen, dat weet ge.

(Bart heeft inmiddels de machine opgezet, giet water in de trechter, helpt Lisa bij het pompen van limonade.)

ALBERT : Dat kan me allemaal niet schelen. Als hier maar "naft" wilt uitkomen. *(werkt)*

(Mathilde en Lea samen op, elk met twee lege flessen)

MATHILDE : Dag Alberreke. Komt er al "naft" uit?

ALBERT : *(zonder opkijken)* Nee.

MATHILDE : Mogen ons Lea en ik nog een paar flesjes limonade komen halen?

ALBERT : Ge doet maar.

MATHILDE : *(merkt Bart)* Ochot, Manneke Pis is hier ook! Kijk Lea, dat is nu die jongen waarvan ik gesproken heb. Dat is die sympathieke... hoe was het ook weer... liberaal in de exacte wetenschappen?

LEA : En is dat daar die knappe professor, de uitvinder?

MATHILDE : Ja, maar die moet ge niet te veel storen. Daar zal ik me wel mee bezighouden. Maakt gij maar eens kennis met die jongen daar. *(fluistert)* 't Is een knappe bol. En niet mis ook niet, he?

(De flessen van Lisa zijn gevuld. Mathilde biedt haar flessen aan, zodat Bart die ook kan vullen. Bart reageert als volgt:)

BART : Ik ga proberen om de scheikundige samenstelling van de vloeistoffen te verbeteren. Komt ge even helpen, Lisa?

(Lisa en Bart werken samen aan de scheikundetafel. Bart brouwt in twee flacons dezelfde oranje vloeistof. Mathilde pompt de vier flessen limonade. Terwijl:)

ALBERT : *(zonder opkijken)* Geef die hamer daar eens.

(Lea neemt de hamer, kruipt op de ladder. Gaat boven op de machine, recht tegenover Albert op haar knieën zitten.)

LEA : Waar moet ik kloppen?

ALBERT : *(houdt nagel rechtop)* Hier.

(Lea klopt een paar keer op de nagel en tenslotte op vinger van Albert.)

ALBERT : Au! *(pijnlijke mimiek)*

LEA : O excuseer, pardon!

(Lea kust Alberts hand, dan verder op zijn arm, streelt hem troostend op zijn wang. Albert laat blijken dat hij geniet. Lea streelt verder en verder...)

ALBERT : Oe!... oh!... Mm!...

MATHILDE : (pompt) Lea, waar zit ge?

ALBERT : Bij mij!

LEA : Ik help Albert, ma. *(gaat door met strelingen)*

MATHILDE : *(terwijl ze pompt)* Ze loopt toch niet in de weg, he Albert?

ALBERT : (verheerlijkt) Neee!... *(kruipt dichterbij Lea, laat zich omarmen en strelen)* Mm!... Oh!... Oe!...

MATHILDE : *(drinkt van limonade)* Daar kunt ge blijven van lebberen. (drinkt)

ALBERT : *(verheerlijkt)* Jaa!... Mm!... Oe!

MATHILDE : Daar kunt ge echt van genieten!

ALBERT : Zijt maar zeker! Hm!... Ah!..

BART : *(met gezicht naar publiek, toont flacon oranje vloeistof, die hij met zijn hand bedekt houdt)* Albert! Ik denk dat ik het gevonden heb!

ALBERT : *(teleurgesteld)* Moet ge dat nu uitvinden?

BART : *(met flacon naar Albert)* Kijk eens. Dàt moet de druk van het samensmelten kunnen verhinderen.

ALBERT : Dat heeft de druk van het samensmelten al verhinderd. *(klautert naar beneden)*

BART : Wat bedoelt ge?

ALBERT : Die samensmelting mag niet verhinderd worden. Er moest nog meer druk komen.

BART : En dan?

ALBERT : Dan? Dat weet ik niet. Dat moeten we nog uitzoeken.

BART : Maar we moeten die "boem" toch vermijden?

ALBERT : Te laat, jongen! Te laat!

(Albert gaat in extase richting van Lea, die van de ladder naar beneden komt. Albert helpt haar galant van de ladder af.)

MATHILDE : Als ik u was, Albert, zou ik toch eens diep nadenken, hoor. *(Haar limonadeflessen zijn gevuld. Ze zet de machine af, geeft twee limonadeflessen aan Lea en neemt er zelf ook twee.)*

ALBERT : *(zuchtend)* Dat gaat niet meer!

MATHILDE : Als ik u was, zou ik niet proberen naft te fabriceren, maar zou ik verder limonade maken. Dat kan een winstgevend zaakje worden. Ik heb al vier klanten.

BART : Maar als hij van water benzine kan maken, madame Mathilde, dan heeft hij ineens de hele wereld als klant! En weet ge wat dat betekent?

LISA : Dat betekent dat nonkel Albert rijker zal zijn dan de Sjah van Perzië.

BART : Rijker dan Rockefeller.

LISA : Rijker dan de koningin van Engeland.

(Albert schuift tot dicht bij Lea.)

BART : Dan kan hij heel het jaar op vakantie gaan... naar Florida, op safari, naar Australië...

LISA : Hij kan zich een yacht permitteren, en een hotel op de Balearen als buitenverblijf...

BART : Hij kan zich laten bedienen, laten vertroetelen, laten verwennen...

(Lea schuurt tegen Albert aan)

LISA : Eén vingerknip van hem, en iedereen ligt aan zijn voeten.

BART : Ja, zelfs in zijn bed!

ALBERT : *(kordaat)* Kom Bart, we gaan "naft" maken.

MATHILDE : Zit dat zo? Maar dan ga ik u gerust laten, hoor Alberreke! En wat dat bedienen, vertroetelen en verwennen betreft... daar moet ge niemand voor in dienst nemen, hoor. Dat zal wel iemand op vrijwillige basis komen doen.

ALBERT : Ik weet het, Matilleke, ik weet het.

MATHILDE : Allez, vind maar rap de "naft" uit, dat we aan de toekomst kunnen beginnen. Ooooh! Albert mijn miljonair!... Kom Lea, wij gaan naar huis. We moeten die mannen gerust laten. Ze gaan aan onze toekomst werken.

(Albert wil protesteren tegen het woord "gerustlaten". Bart valt in met onderstaande wetenschappelijke uitleg. Inmiddels Mathilde en Lea af.)

BART : Met deze vloeistof kunnen we de druk verminderen. Als we dan nog uitzoeken met welk element de oleïne reageert, dan staan we aan de rand van de eindfase.

LISA : Ik zal jullie ook maar gerust laten en limonade leveren... zolang de voorraad strekt. *(af met limonadeflessen)*

(Bart wuift Lisa na.)

ALBERT : Zou die druk echt moeten verminderen? 't Is mogelijk.

(Albert en Bart samen naar het bord. Albert neemt krijt en tikt daarmee ter illustratie van zijn beredenering op het bord.)

ALBERT : Kijk, volgens mijn beredenering was $x = BL.ED.AC$. Waarvan B de boem-factor is, D de druk-factor en C de cohesie-factor. Als die vloeistof van u inderdaad de druk doet verminderen, dan komt er geen boem, dan is er geen druk en uiteraard geen cohesie. Dus, dan schakelen we die factoren uit en krijgen we... *(Veegt onderaan de B, de D en de C uit. Het woord LEA blijft staan.)* Maar dan krijgen we.... Ja! Dan krijgen we... *(Omcirkelt het woord LEA met een hartje. Zingt uit volle borst en maakt daarbij gekke dansbewegingen:)* Lea! Le.e.e.a! Iedereen komt als je Lea roept. Lea! Le.e.e.a! Iedereen komt als je Lea roept. Z'is licht krokant en smaakt zo zacht! Iedereen komt als je Lea roept! Lea!

Le.e.e.a! Iedereen komt als je Lea roept!

(De uitgelatenheid van Albert werkt aanstekelijk op Bart, samen doen ze nog een gek bisnummer.)

ALBERT : Ja! Lea is de oplossing van mijn probleem, Bart! Lea moest het zijn! Mijn toekomst krijgt vastere *(vormt meisjesfiguur in de lucht)* vormen.

BART : Maar we zijn nog niet aan de nieuw patatten, he Albert. We zullen eerst moeten uittesten of deze vloeistof die diverse elementen wel degelijk uitschakelt. En dan komt het moeilijkste nog. De uiteindelijke mineralogische cristalisering.

ALBERT : Dat is inderdaad nog een ernstig probleem. Maar kom, we zullen eerst die vloeistof van u uittesten. *(wil flacon van Bart overnemen)*

BART : Hou er uw hand op, Albert. Ik betrouw de gassen die er uitkomen niet. Zouden we niet best een zuurstofmasker opzetten?

ALBERT : Wat hebt ge er in gebruikt?

BART : Opium.

ALBERT : Opium! Dan zetten we inderdaad beter een gasmasker op, vooraleer we beginnen flippen.

(Albert neemt twee gasmaskers, doet één op bij Bart, terwijl die zijn hand nog steeds op de flacon houdt. Daarna zet hij er zelf één op. Hoewel ze het in de zaal niet zullen verstaan, gezien hun gasmasker, zeggen ze nog)

ALBERT : Gaat het, Bart?

BART : Ja,ja, Albert, het gaat.

(Science-fiction-achtig gaan Albert en Bart naar de machine. Op het ogenblik dat ze de vloeistof in de machine willen gieten wordt de deur opengestampt. Joe op met revolver.)

JOE : Handen omhoog, of ik schiet!

(Bart en Albert steken ogenblikkelijk hun handen omhoog, waarbij Bart de flacon met vloeistof laat stuk vallen. Op dat ogenblik wordt via een rookmachine het podium onder laag rook gezet. Terwijl:)

JOE : Met uw handen tegen de machine. Allebei... En nergens aankomen. Waar zijn de formules van die machines?... *(port Albert met revolver in de rug)* Waar?

ALBERT : *(wijst op zijn voorhoofd)* In mijn kop.

JOE : Ik heb niet naar uw verstand gevraagd. Ik heb de formules gevraagd.
(kucht) Vooruit! Waar liggen de documenten?

BART : *(draait zich om en wijst)* Daar op de tafel.

ALBERT : *(draait zich om en port Bart in de ribben, wijst daarna naar bord)* Daar op het bord.

JOE : Ah! De jongens werken goed mee. *(kucht)* Dan zullen we om te beginnen dat bord al eens afvegen. *(kucht)*

(Joe gaat naar het bord. Neemt bordveger. Hoest. Wil bord afvegen, krijgt dan een zware hoestaanval. Bart en Albert hebben inmiddels elkaar een hand gegeven, houden één hand omhoog en schuifelen samen in de richting van de tafel. Op dat ogenblik Zuster Florence op.)

FLORENCE : Wat heb ik gehoord, Albert? Zijt ge zinnens om te stoppen met uw limonadeproduktie? *(merkt Joe)* Oei, die mijnheer is precies heel ziek.

(Terwijl Florence naar Joe gaat, snellen Bart en Albert naar de chemie-tafel, rissen ze de paperassen weg en verstoppen ze bij elkaar onder hun kleding.)

FLORENCE : *(kucht)* Wat scheelt er jongeman? Astmapatiënt? *(kucht.)*

JOE : *(legt tijdens de hoestbui de revolver op tabouret. Komt uit de hoestbui. Ademt diep. Glimlacht. Acteert met vrouwelijke maniertjes, spreekt met fijne stem)* Oh, madame! Gij hebt een schoon hoedje op! Mag ik dat eens passen?

FLORENCE : *(naar Albert, Joe loopt heupwiegend achter haar aan)* Albert! *(kucht)* wie is die... *(kucht)* die... *(krijgt hoestaanval)*

(Bart en Albert bekijken elkaar, nemen Florence onder de ellebogen vast, dragen haar buiten. Joe trippelt achterna)

JOE : Madame! Madame! Allez, mag ik hem eens passen? *(tot publiek)* Sapperdeboere. Volgens mij was dat een creatie van Coco Chanel.

(Albert en Bart terug op. Behoedzaam omsingelen ze Joe.)

JOE : Binnenkort is het Carnaval. En ik heb weer niets om aan te doen. Dat is altijd hetzelfde met mij. 'k Moet alle dagen een manskostuum aandoen. En voor die ene keer dat ik mezelf kan zijn, vergeet ik een schoon soirée-kleedje te kopen. En bij Rodier is de nieuwe lentecollectie er al!

(Bart en Albert staan klaar om Joe te pakken. Florence theatraal op. Ze play-backt een operalied. Terwijl ze zingt heffen Albert en Bart haar weer onder de ellebogen vast en dragen haar achterstevoren buiten terwijl ze verder zingt.)

JOE :(applaudisseert) Formidabel! Fantastisch! Wat een stem! En die figuranten! Hebt ge dat gezien? Waw! Dat waren mannen. Mannelijke mannen... met overal spieren. Oh! Ik hoop dat ze nog terugkomen. Met zo'n triatlon-figuur zou ik wel eens een snoepreizeke willen doen. Oh! Daar zijn ze.

(Bart en Albert op. Bart naar pistool. Joe gaat bij Albert flemen.)

JOE : Gij hebt nogal spieren, zeg! Body-building gedaan, zeker?

ALBERT : *(mompelt achter gasmasker)* Bart! Hou die vent van mijn lijf.

JOE : *(wrijft bij Albert over bovenarmspier)* Kunt gij daar ook ballonnetjes van maken?

ALBERT : *(mompelt achter gasmasker)* Bart, doe iets!

BART : *(duwt pistool in Joe's ribben)* Handen ophoog of ik schiet!

JOE : *(geniet)* Oe!... Doe dat eens een beetje lager!

(Albert doet het raam open. De rookmachine houdt hier op. Bart neemt een koord bint Joe vast.)

JOE : Oh! Dat gaat hier plezant worden!

(Florence zingend op. Blijft doorzingen tot ze wordt weggedragen.)

JOE : En dan nog met achtergrondmuziek!... Oh! Mijn stoute fantasietjes worden werkelijkheid.

(Albert helpt Joe vastbinden.)

JOE : Met twee!... Nu komt het helemaal in orde!... Oh! Ge kittelt! Daar aan mijn voeten mag het wat vaster. En wie van u twee wordt de verlosser?

BART : Ik.

(Bart slaat Joe met nekslag K.O. Albert en Bart nemen Joe vast en hangen hem als een bloemzak uit het raam: romp en hoofd buiten het raam, benen blijven binnenhangen. Dan heffen ze Florence weer onder haar ellebogen op en dragen haar buiten. Dan beiden weer op.)

ALBERT : *(van achter gasmasker)* Zouden we onze gasmaskers nog niet mogen afdoen?

BART : *(van achter gasmasker)* Wacht nog vijf minuten.

ALBERT : *(van achter gasmasker)* Werken we nog wat voort?

(Bart knikt "ja". Hij haalt de tweede flacon van de oranje vloeistof en terwijl Albert aan de machine knutselt giet hij de vloeistof in de machine.)

ERIKA : *(op met bak lege flessen)* Ge kunt doen wat ge wilt, he Albert, maar voor ge er "naft" laat komen, wil ik eerst nog een bak of tien limonade.

ALBERT: *(zonder opkijken van achter gasmasker)* Doe maar.

ERIKA: Oei! Jullie hebben een gasmasker op. Ge gaat hier toch geen vodden aanvangen, he? Ge gaat toch niet proberen van in onze stal een atoom te splitsen?

ALBERT : *(van achter gasmasker)* Nee, nee.

ERIKA : En gij, lycenciaat in de dronkenwetenschappen! Is het nog geen tijd om naar huis te gaan?

(Bart knikt "nee")

ERIKA : Ik vertrouw u niet, dat weet ge. Ik geloof nog altijd niet dat gij daar boven op 't schelft met ons Lisa niets gedaan hebt. Waarom hebben jullie eigenlijk dat gasmasker op? Ik ruik hier toch geen gas

(Bart en Albert bekijken elkaar, kijken naar hun klok. Albert trekt bij Erika de oogleden open, kijkt in haar ogen.)

ERIKA : Wat heeft dat te betekenen? Loop ik hier kans om besmet te worden, of wat?

(Albert knikt naar Bart. Samen doen ze hun gasmasker af.)

ALBERT : 't Is in orde, Erika. 't Is in orde. *(gaat naar machine en werkt)*

ERIKA : Wat is hier in orde? Was er iets niet in orde?

BART : Ge hoeft niet bang te zijn, mevrouw, alles is...

ERIKA : Niet bang te zijn? Met zo'n stel onnozelaars in mijn schuur ben ik de hele tijd bang. Alle dagen hou ik mijn hart vast. Elk moment verwacht ik hier de

big boom... Bang! En dan hangt er een grote paddestoelenwolk boven ons schuur...

FLORENCE : *(op)* Erika, hebt ge voor mij geen keelpastille, a.u.b.? Ik heb zo'n schorre keel. 't Is of ik mijn stembanden ergens geforceerd heb.

BART : Als ge zo zingt ook!

FLORENCE : Zingen? Ik kan niet zingen.

ERIKA : Dat is een feit. Ons Florence zingt zoals een krolse kater.

FLORENCE : Dat had ge wel een beetje fatsoenlijker kunnen formuleren, he Erika?

BART : Eerlijk gezegd vind ik dat ze een fantastische stem heeft.

ERIKA : Als ge denkt dat ge met flemerij en mouwvegerij bij ons in 't midden van 't bed geraakt, hebt ge 't mis hoor vriendje.

JOE : Hei! Moet ik hier nog lang blijven hangen?

(Bart neemt revolver)

ERIKA : Wie is dat? Er zit toch weer gene op 't schelft!

Joe : Zet me sito op een stoel, of ik klaag u aan bij Amnesty International.

ERIKA : (bij Joe) Waarom is daar een worst van gemaakt?

BART : Dat is een gangster, een dief.

FLORENCE : Een dief?

ERIKA : Wat kan hij hier komen stelen? Hier ligt niets dan rommel.

BART : Hij kwam de formules van Alberts uitvinding stelen.

FLORENCE: Lap! 't Begint al. Waarom heeft onze Albert toch nog geen patent aangevraagd! Straks is alles al opgebruikt aan gewelddadige doeleinden inplaats van aan liefdadige.

ERIKA : Wie wil er nu de formules stelen van een doodgewone limonadefabriekske.

BART : Dat zullen we aan hem moeten vragen.

ERIKA : Kom, we zullen die vent eens op een stoel zetten.

(Bart, Erika en Florence deponeren Joe op een stoel.)

FLORENCE : Ik heb die vent precies al eerder gezien.

JOE : Gij komt mij ook bekend voor, madame.

ERIKA : Hebt gij in Zaïre gezeten?

JOE : Gezeten wel, maar niet in Zaïre.

BART : En vertel ons nu maar eens waarom gij onze formules moet hebben.

JOE : Ik zeg niets.

BART : Van wie weet gij dat hier aan een uitvinding gewerkt wordt?

FLORENCE : Ja, van wie?

BART : Werkt gij voor eigen rekening, of hebt gij een opdrachtgever?

FLORENCE : Allez! Leg het eens uit!

ERIKA : 't Ziet er een koppig ventje uit.

FLORENCE : Koppig? Maar daar ken ik een goede remedie tegen. Kom. Leg dat ventje daar maar eens op die tafel.

BART : Is het een mystieke methode?

FLORENCE : Nee, 't is er een uit de tijd van de inquisitie.

BART : Ge gaat hem toch niet folteren?

FLORENCE : En waarom niet?

JOE : Dat is tegen de mensenrechten.

FLORENCE : Maar we gaan wel te weten komen wie jullie formulies zo graag heeft.

BART : Daar bestaan nog wel andere middelen voor.

FLORENCE : O ja? En welke?

BART : De politie.

JOE : O nee! Geen politie! Asjeblieft! Geen politie!

FLORENCE : Oh! Mijnheer is bang van de politie. Dan zullen we het hier eens democratisch oplossen. Ge moogt kiezen. Ofwel roepen we de politie, ofwel maak ik van die tafel een prachtige pijnbank. En ik verzeker u dat ik dat héél goed kan. Ik kijk elke week naar MacGyver. *(tot Erika)* Dat spelen ze in Zaïre ook op de tv.

JOE : *(tot Bart)* Meent ze dat?

BART : 't Ziet er toch geen kat uit om zonder handschoenen aan te pakken.

JOE : En als ik zeg wie mijn opdrachtgever is, wat gebeurt er dan met mij?

FLORENCE : Dan laten we u lopen en geven we u een uur voorsprong, voor we de politie opbellen.

JOE : En wie zegt mij dat gij niet liegt?

ERIKA : Nonnen hebben een eeuwige belofte afgelegd. En die doen niets anders dan hun belofte houden.

BART : In uw huidige positie is het nog altijd beter een vrijheid in het vooruitzicht te hebben, dan de politie of een pijnbank.

FLORENCE : Vooruit! Zeg het nu maar! Wie was uw opdrachtgever?

JOE : Flexaco.

BART : Flexaco?

FLORENCE : Die olie-maatschappij?

ERIKA : Die leveren bij onze burgemeester.

FLORENCE : Waarom zouden die geïnteresseerd zijn in een limonade-machine?

JOE : Limonademachine? Is dat dan geen benzinemachine? Dan ben ik op het verkeerde adres.

ERIKA : Uit die machine komt de lekkerste limonade uit die ik de laatste jaren gedronken heb.

JOE : Maar dan is heel deze zaak een misverstand!

ERIKA : Voorlopig is dat nog een limonade-machine, maar die lycenciaat daar en onze Albert zijn wel zinnens om daar...

(Bart drukt zijn hand op de mond van Erika. Erika murmelt onverstaaanbaar) ...een benzine-machine van te maken.

BART : Ziezo. Alle misverstanden zijn uit de weg geruimd. Hier staat geen benzinemachine. Hier staat een limonade-machine. *(begint Joe los te knopen)*

FLORENCE : Ja maar, hij is toch gevaarlijk! Hij had toch een revolver bij. Zouden we misschien toch niet beter de politie erbij roepen?

BART : We hoeven de politie niet op te bellen. Wat zouden we kunnen vertellen? Dat hier een inbreker geweest is die een benzinemachine kwam stelen, terwijl wij alleen maar een limonade-machine hebben? Zo'n verhaaltje gelooft toch niemand! En zeker de politie niet! *(tot Joe)* Vertrek maar kameraad. Maar als ik u was zou ik toch proberen om het Marathon-record te breken. Met die nonnen weet ge maar nooit!

JOE : Ja, dat week ik. *(snuift verachtelijk richting Florence)* Mc.Gyver... *(rent af)*

BART : Dus nu weten we dat er mensen zijn die Alberts uitvinding niet erg waarderen.

ERIKA : Zou Flexaco niet kunnen verdragen dat wij betere limade hebben dan de Coca-Cola?

FLORENCE : Misschien heben ze aandelen in de Coca-Cola.

BART : Maar nee! Snappen jullie dat dan niet? Flexaco had niets tegen limonade. Flexaco wil geen goedkope olie! Meer niet.

(Albert zet de machine aan.)

ERIKA : Maar daarvoor moeten ze toch geen op onze nek turen. Onze Albert mag nog jaaaren aan die machine prutsen. In 't beste geval kan hij er nog Coca-Cola doen uitkomen. Als er van water naft kon gemaakt worden, dan hadden ze dat toch al lang uitgevonden, zeker!

ALBERT : *(Pompt hevig aan de pomp, waaruit een zwart-gekleurde vloeistof stroomt.)* Erika! Ik heb 't gevonden!

(Joe gluurt van achter het open raam naar binnen.)

ERIKA : Wat hebt ge gevonden?

ALBERT : Het werkt!

BART : Is het gelukt?

FLORENCE : Is 't Coca-Cola?

ALBERT : Nee! "Naft"!

BART : Naft? Hebben wij van water naft kunnen maken? Jipiejajee! (blijft vreugdekreten slaken)

ERIKA : En mijn flessen zijn nog niet gevuld!

FLORENCE : Het eerste dat ge nu moet doen, Albert, is een patent aanvragen en dit papier tekenen. *(geeft papier)*

BART : Het eerste dat we nu gaan doen , tante nonneke, is ... dansen!

(zingt "pa,pa,pa,pa op de muziek van "Banana-boat-song" van Armstrong. Albert valt in. Ze dansen en zingen.)

ALBERT EN BART : Pa.pa... pa.pa.pa.pa... pa.pa.pa.pa.....

3° BEDRIJF

(Op de chemie-tafel staan een thermoskan met koffie en één tas. Albert staat in de douche en zingt. Op de grond voor de douchedeur liggen zijn vuile kleren. Aan de deur van de douche hangt zijn proper kostuum. Terwijl de gordijn opengaat droogt hij zich af en kleedt zich aan)

ALBERT : *(zingt)* Ik vraag alleen, een hutje op de heide. Daarbij een meisje, en dat ben jij.... *(enz.)*

BART : *(Op via schelft. In zijn haar en op zijn kleding hangt hooi. Ziet er slaperig uit.)* Hé, Schobbejaan, hoe laat is het?

ALBERT : *(vanuit douche)* Acht uur!

BART : Acht uur! En gij zingt al? Gij hebt zeker gesnurkt in plaats van bij uw uitvinding te waken. *(heeft jeuk, krabt, gaat naar chemietafel, giet kop koffie in)*

ALBERT : *(vanuit douche)* Toch niet. Nadat ik u om vier uur afgelost heb, ben ik klaarwakker gebleven.

BART : Ik dacht dat oudere mensen veel slaap nodig hadden. *(heeft jeuk)*

ALBERT : *(vanuit douche)* Ik ben niet oud! Ik begin pas te leven!

BART : Had ge daar niet kunnen mee wachten tot negen uur? *(krabt en dabt)*

ALBERT : *(vanuit douche)* Nee, want ik ga seffens een patent aanvragen.

BART : Ja, 't is best dat ge dat rap in orde maakt. Anders moeten we volgende nacht wéér de wacht optrekken, voor het geval die gangster terugkomt.

ALBERT : *(vanuit douche)* Ik denk niet dat die nog terugkomt, nu hij heeft kunnen kennismaken heeft met onze MacGyver van Zaire.

BART : Jawadde, die was kordaat! Dat had ik van een non nooit verwacht!

ALBERT : *(Op uit douche, draagt kostuum)* Nonnen! Ge zoudt het ze niet aangeven, maar die zijn bij de pinken, man.

BART : Zeg, hoe weet Flexaco eigenlijk dat wij aan een belangrijke machine werkten?

ALBERT : Geen idee.

BART : Ik heb daar liggen over nadenken. Volgens mij zit de burgemeester daar voor iets tussenzit.

ALBERT : Och gij!

BART : Die gangster was gestuurd door Flexaco. En de burgemeester heeft een Flexaco-benzinestation. Zodra hij wist dat uw uitvinding in orde ging komen, was hij hevig om buiten te zijn. Geef toe, hij is de hoofdverdachte nummer één.

ALBERT : Ik weet niet... Zo ziet hij er niet uit... En daarbij nog: ik ga direkt het patent aanvragen. Zodra we dat hebben hoeft hier niemand geen formules meer te komen stelen...

BURGEMEESTER : *(op)* Albert! Uw uitvinding interesseert me geweldig.

BART : Dat vermoeden hadden wij ook al, ja.

BURGEMEESTER : Ik heb er niet kunnen van slapen.

BART : Wij ook niet.

BURGEMEESTER : Ik heb een plan...

BART : Dat dachten we al.

BURGEMEESTER : *(tot Albert)* ... en ik zal tot het uiterste gaan om dat plan te doen slagen.

BART : Dat hebben we al ondervonden!

BURGEMEESTER : *(tot Bart)* Maar hou nu eens op, snotneus! Zou ik tegen Albert mogen zeggen wat ik te zeggen heb?

BART : En zou IK tegen U eens mogen zeggen wat IK te zeggen heb? Wij weten dat gaat proberen om tot het uiterste te gaan. Dat hebben we gisterteravond al ondervonden. Maar dat stuk gangster van u hebben we klein gekregen. En van u zijn we ook niet bang.

BURGEMEESTER : *(tot Albert)* Is uw gast gedrogeerd?

ALBERT : Nee. Wij hebben gisteravond bezoek gekregen van een gangster die onze formules wou jatten. En Bart denkt dat gij die gast gestuurd hebt.

BURGEMEESTER : Ik? Ik zou een ganster gestuurd hebben? Hoe durft gij te denken dat ik me met louche zaken bezighoudt. Ik ben een burgemeester! Een politieker!

BART : Ge zoudt de eerste niet zijn, he manneke! Ge verkoopt wel geen worsten, maar ge zit ook in de commerce.

BURGEMEESTER : Maar ik wil Albert helpen. Ik geef toe dat ik niet helemaal zonder eigenbelang handel. Ik wil namelijk ook een graantje meepikken. Maar op een eerlijke manier. Als Albert ermee akkoord gaat, worden wij zakelijke partners. Ik heb contact genomen met mijn bank. Op basis van mijn huidige positie heb ik een groot krediet kunnen lospeuteren. Ik kan voor Alberts uitvinding dertig miljoen ter beschikking stellen. Zo is er kapitaal ter beschikking voor verdere experimenten.

ALBERT : We moeten niet meer experimenteren, mijnheer de burgemeester. Onze uitvinding is af.

BURGEMEESTER : Af?

BART : Er komt "naft" uit.

BURGEMEESTER : *(Enthousiast:)* Maar dat is formidabel, Albert! Dan kunnen we die dertig miljoen integraal gebruiken voor de distributie van de machine. Als ge wilt kunnen we nu naar de notaris te gaan en een BVBA oprichten. Ik word de

zaakvoerder en gij de werkende vennoot. En de winst is fifty-fifty. Ik heb al een firmanaam bedacht. Wat vindt ge van V.D.B.?

BART : "Trop is trop". V.D.B. ruikt "trop" naar politieke saucissen.

BURGEMEESTER : V.D.B. staat voor: "Verander Drinkwater in Benzine."

ALBERT : 't Is een mooi aanbod, mijnheer de burgemeester. Maar ik moet er eens over nadenken.

BURGEMEESTER : Natuurlijk! Natuurlijk! In dergelijke zaken mag men niet over glad ijs gaan. Daar moet ernstig over nagedacht worden. Wanneer kom ik best terug? Binnen een uurtje?

BART : Albert gaat er ernstig over nadenken, mijnheer de burgemeester. Zo ernstig als het schepencollege. Dus kom volgend jaar maar eens terug. Dan ligt uw aanvraag misschien al in 't midden van de stapel.

ALBERT : We zullen uw voorstel vandaag nog overwegen, mijnheer de burgemeester. Kom morgen maar eens terug.

BURGEMEESTER: Ik zal vanavond terugkomen. Omstreeks 8 uur. Dan hebt ge de hele dag kunnen nadenken. Dertig miljoen, Albert. Dertig miljoen ligt er voor u klaar! *(af)*

ALBERT : *(checkt of burgemeester wel écht vertrokken is, dan)* Jabbedabbedoe! We zijn rijk!

BART : Rijk? Bijlange niet.

ALBERT : Zijn we niet rijk met dertig miljoen?

BART : Die dertig miljoen zijn van de bank, en die blijven van de bank totdat ge zestig miljoen teruggegeven hebt. En op dat ogenblik zijt ge zo rijk dat ge kunt zeggen: "Mijn bankrekening staat op nul."

ALBERT : *(verbaasd)* Zijn dat exacte wetenschappen?

BART : Dat zijn exacte wetenschappen.

ALBERT : En me laten bedienen en verwennen en vertroetelen? Wanneer komt dat dan?

MATHILDE : *(achter schermen)* Albert!

BART : Nu als ge wilt.

(Albert klimt vliegensvlug op schelft. Mathilde op met twee lege bakken met flessen.)

MATHILDE : Mag ik nog eens komen tappen, Albert? Oh! Manneke-Pis. Is Albert niet hier? Ik heb vijf nieuwe klanten voor zijn limonade. Zolang er uit dat ding geen "naft" komt, zal ik deze commerce maar doen draaien. Zet gij de machine eens op?

BART : Nee. Er wordt geen limonade meer geleverd.

MATHILDE : Gisteren toch nog wel! Is 't ding nu al kapot? Had ik het niet gedacht! Daar zit gij voor iets tussen, he manneke? Gij zult die machine wel kapotgeprutst hebben. Van toen ik u daarboven op 't schelft zag staan dacht ik het al. Mathilde, dacht ik al, die hoge-druk-reiniger gaat hier nog stukken maken.

(Erika op met een wasmand met wasgoed. Bovenop liggen nonnenkleren. Tijdens het gesprek tussen de twee vrouwen ordent Bart de chemietafel.)

MATHILDE : (Tot Erika:) Amaai, gij hebt veel was. Is dat van drie personen?

ERIKA : Van vier personen, Mathilde. Voor ons Florence moet ik nu ook wassen.

MATHILDE : Kunnen nonnenkleren in de wasmachine gewassen worden? Ik dacht dat nonnen van die zware wollen kleren droegen, die naar de kuiserij moeten?

ERIKA : *(Zet wasmand neer bij douchedeur.)* Nee. Op dat punt zijn ze ook gemoderniseerd. Ze dragen nu Tergal. Dat is gemakkelijk te onderhouden.

(Terwijl de twee vrouwen verder kletsen, inspekteert Mathilde de nonnenkleding en hangt het één voor één over de leuning van de stoel.)

MATHILDE : Amaai! Dat onderkleed is met de hand omgezoomd. Wat een fijn werk. Ja. Tergal zal minder kreuken als ze uren op hun knieën moeten zitten. Alhoewel. Kijk eens. 't Begint op 't gat wat te blinken. Waar dient deze lap voor?

ERIKA : Dat is hun scapulier.

MATHILDE : Schapulier? Is een schapulier geen medailleke?

ERIKA : Nee, een scapulier is een bovenkleed dat kloosterlingen over de pij dragen.

MATHILDE : En dat is dan waarschijnlijk de kap. God! Dat is helemaal afgewerkt met point-clair. Zouden ze dat allemaal zelf doen?

ERIKA : In fijn werk, daar zijn het specialisten. Ge moest eens zien wat ons Florence allemaal meegebracht heeft. In haar vrije tijd heeft ze voor mij een tafellaken gehaakt. En lapjes van frivolité. Echte juweeltjes! Nog fijner dan Brugse kant. Kom maar eens kijken.

(Erika en Mathilda af.)

BART : *(Tot Albert op schelft)* Als ge wilt bediend, vertroeteld of verwend worden moet ge 't nu aan mij vragen. Want de room-service is weg. *(Krabt jeuk weg.)*

ALBERT : *(komt naar beneden)* Die moeten mij niet vertroetelen. Daar zal ik wel iemand anders voor aanspreken. Staat gij daar nu nog te dabben? Maar ga dan toch onder de douche.

BART : Ik had al lang willen gaan. Maar met dat vrouwvolk durfde ik niet goed. *(af in douche)*

(Bart kleedt zich uit in de douche en werpt zijn kleren over de deur heen in de wasmand die bij de douchedeur staat.)

ALBERT : Waar heb ik die formules nu weer gelaten? *(Zoekt en vindt bruine briefomslag met dikke bundel paperassen.)* Ah, hier! Zou het nog lang duren voor we rijk zijn en ons kunnen laten verwennen, Bart?

BART : *(vanuit douche)* Nee. Albert. Als het patent eenmaal op de markt is, zullen er genoeg multinationals staan springen om een flink bod te doen, denk ik.

ALBERT : *(dromerig)* En dan... dan laat ik me verwennen door poezelige handjes, die zo zacht zijn als peperkoek... en door een mondje dat smaakt als marsepein... terwijl ik de zoete geur opsnuf van een huid die geurt als versgebakken speculaas...

BART : De gast die dat levert, komt pas op 6 december. En dan moet ge eerst braaf geweest zijn.

ALBERT : Het eerste wat ik doe als ik miljonair ben, is ervoor zorgen dat Sinterklaas met Pasen komt.

(Bart lacht. Zet douche op en wast zich.)

ALBERT : Aan Lea zal 't niet liggen. Die zal me wel kunnen vertroetelen en verwennen. Maar ik? Ben ik wel in staat om haar te verwennen? Nah... toen ze me daar boven op de vertroetelde was ik precies twintig jaar. Mijn hormonen begonnen de "poing-poing" te dansen. En mijn hart bonkte als een disco. *(danst en zingt)* Lea!... Le.e.e.a! Ja zij komt als ik Lea roep! Lea! Le.e.e.a! Ja zij

komt als ik Lea roep. Z'is licht krokant en smaakt zo zacht. Ja, zij komt als ik Lea roep. Lea! Le.e.e.a! Ja ze komt als ik Lea roep.

(Tijdens nummer zet Bart waterkraan af. Dan Lisa op.)

LISA : Ik wist niet dat gij kon dansen, nonkel Albert.

(Bart is muisstil en luistervinkt.)

ALBERT : Lisa! Mag jij hier zonder chaperon wel binnenkomen?

LISA : Eigenlijk niet. Sedert ik met Bart op 't schelft gelegen heb, mag ik hier alleen niet meer binnenkomen. Ons ma vreest dat ik van iets de smaak te pakken heb.

ALBERT : En nu staat ge zogezegd op dieet?

LISA : Zo kunt ge het noemen, ja. Alhoewel ge van een dieet honger krijgt, he nonkel Albert?

ALBERT : Tegen wie zegt ge het, Lisa... tegen wie zegt ge het. En verboden vruchten kunnen zo lekker zijn.

LISA : Oh, maar daar heb ik niet van geproefd.

ALBERT : Stomme Trien. Wat hebt ge op 't schelft dan altijd gedaan?

LISA : Naar Bart gekeken... en gelachen.

ALBERT : Naar Bart gekeken en gelachen.

LISA : Bart de gekste bekkentrekker die ik in mijn leven gezien heb. Wel duizend verschillende smoelen kan hij trekken. Met hem vergeleken is André Van Duin maar een amateurke.

ALBERT : En daar hebt ge mee gelachen.

LISA : Ja... (romantisch) Tot er in mijn binnenste iets begon te lachen. 't Was een gevoel dat in 't begin subtiel en geheimzinnig glimlachte als de Mona Lisa... Langzamerhand werd die glimlach warm en sensueel... en sleepte me mee in een vreemde roes van blijdschap. Minutenlang heb ik genoten van dat gevoel. Minutenlang leek het of ik in onsterfelijk gelukkig was.

ALBERT : Mijn lief kind, gij hebt op 't schelft niet zo maar naar Bart zitten kijken en lachen. Gij zijt op Bart verliefd geworden.

LISA : Nu ze mij op dieet gezet hebben besef ik dat ook, ja.

ALBERT : Hoe komt het dat ge vandaag alleen mocht binnenkomen?

LISA : Ik moest met de rapte de was komen halen en tegen u zeggen dat ge uw portefeuille niet mocht vergeten als ge een patent gaat aanvragen. Die ligt nog binnen op de schouw.

ERIKA : (*achter de schermen*) Lisa! Waar blijft ge!

(Lisa pakt wasmand. Albert legt arm over Lisa's schouder. Lisa en Albert af.)

BART : Jabbedabbedoe! Lisa! Oh mijn Lisaatje! (*droogt zich af en zingt*) Lisa! Li.i.i.sa! Iedereen komt als je Lisa roept. Lisa! Li.i.i.sa! Iedereen komt als je Lisa roept. Z'is licht krokant en smaakt zo zacht! Iedereen komt als je Lisa roept. Lisa! Li.i.i.sa! Iedereen komt als je Lisa roept. (*opent deur, piept binnen*) Hé! Waar zijn mijn kleren? Ik had ze toch voor de deur gesmeten... (*komt nog iets verder buiten*) Verdomme, wat nu!

(Bart drapeert in de douchecel hooi om zijn lijf. Omzichtig, met een rokje van hooi, komt hij uit de douche-cel, zoekt zijn kleren, neemt tenslotte de nonnenkleren en en wipt terug de douchecel in. Hij doet de nonnenkleren aan.)

JOE : (ap) In deze schuur is het, Enrico. Hier gaan ze het uitvinden.

ENRICO : (op) In deze schoer?... Waternafte maken?... Non e possibile, amico. Dat zaajn amatoors! Poere amatoors! (*kijkt naar machine*) Mama mia! Daar kan toch nooit nafte oitkomen.

JOE : Volgens mijn informatiebron zijn het geen amateurs en gaat daar wel benzine uitkomen. Die limonademachine was een dekmantel. Ge moogt blij zijn dat ons mannetje bij de Betere Bank van België er maar een krediet van dertig miljoen voor vrijgemaakt heeft. Nu kunt ge vanzelf meer bieden.

ENRICO : Niet te entousiastico, amico. Niet te enthousiastico. Waai moeten in primo instantio oitvinden of de oitvinder de oitvinding wil verkoopen.

JOE : Als hij niet wil, kunnen wij hem nog altijd... (*opent vest waarin een groot wapenarsenaal*) overtuigen. Nietwaar?

ENRICO : Troppo pronto, amico. Gaai zaait troppo pronto, come pasta pronto. Waai zaain geen snoellen. Waai, maffia-bossen, doen altaaid eerlaaike voorstellen... om te beginnen...

JOE : Da's waar. En als die niet opgevolgd worden... (*opent jas en laat wapenarsenaal zien*)

ENRICO : Ja dan gebrooiken waai dan de broete middelen, Joe. Dan schieten waai de soekkels die maain plannen doen misloeken, in stoeken.

JOE : Zouden we niet de formules niet gewoon pikken, boss? Hier is toch niemand.

BART : (op, met vrouwenstem) God ziet U, hier steelt men niet.

JOE: Pas op. Dat is Mac Gyver. (Houdt zich gedeisd achter Enrico(s rug.)

ENRICO : No,no,no,no,no Joe. Dat is een Zoester. Zoesters zaain onschoeldige madonna's. Bongiorno, Zoester. Ikke ben Enrico Flexaco, (*maakt zwierige buiging*) Big boss van un grande organizzazione italiane e siciliane.

BART : Van de maffia.

ENRICO : Oh! De Zoester kent onze organizzazione.

BART : Wie connecties heeft met het Vaticaan, kent uw organisatie wel, hè.

ENRICO : Oh maar dat was in de taaid van Godvader draai. Noe zaain waai er bootengekegeld.

BART : Waarmee kan ik de heren van dienst zijn?

ENRICO : Met draai ave-maria's en uno paternoster, zoester. Waai zoelen subito de hoelp van oew Godvader koenen gebrooiken. En de ootvinder van de waternafte-machine ook. (*lacht gemeen*)

BART : U komt toch met vredelievende bedoelingen.

ENRICO : Maar zoester. Waai zaain zo vredelievend als de dooif van Picasso.

(*Albert op. Bart draait zich om, zodat Albert hem niet dadelijk kan herkennen.*)

ALBERT : Volk. En gij komt dat niet zeggen, Florence?

JOE : Dat is de uitvinder.

ENRICO : Bongiorno, signore professore. Does, die waternafte-machine is oew ootvinding? Waai willen die ootvinding kopen.

ALBERT : Florence, is dat die schurk niet die onze formules wou stelen?

BART : (Draait zich niet om) Ja, Albert.

ALBERT : Florence. Ge hebt aan de opium gezeten. Ik hoor het aan uw stem.

ENRICO : Gebrooikt de zoester droegs?

BART : (draait zich om) Nee, de zoester gebrooikt geen droegs. De zoester is onder de doesh geweest.

(Albert herkent Bart, trekt grote ogen)

JOE : Pas op, boss. Dat is geen kat om zonder handschoenen aan te pakken.

BART : *(deftig)* Deze heren komen hier vandaag met vredelievende bedoelingen, Albert. Zo vredelievend als de dooif van Picasso.... *(fluistert)* maar met mortiergranaten onder hun vleugels. *(deftig)* Ze willen uw uitvinding kopen. Het zijn de eigenaars van de grootste organizzazione italiane. Ze zijn van de maffia.

ALBERT : De maffia? Die... *(maakt gebaar van schietende mitraillette)*

BART : *(knikt hoofs "ja")* En ze zijn bereid het bedrag te betalen dat ik met drie weesgegroeten en één paternoster hierboven kan afsmeaken.

ENRICO : Senore professore. Ik geef twintig millione voor oew ootvinding.

ALBERT : Wacht eventjes. De zuster heeft nog niet gedaan met bidden. *(tot Bart)* Kunt gij er tegen 160 in 't uur nog een paar rozenhoedjes bijdoen?

BART : Indien gij hun voorstel niet aanvaardt, zullen mijn overige gebeden voor uw zielerust bestemd zijn.

ALBERT : Bedoelt ge dat ze mij gaan... *(maakt beweging van een snijdend mes over de keel)*

BART : Amen.

ENRICO : Wel, senore professore, maain voorstel is does pico bello, no?

ALBERT : Uw voorstel is heel pico en heel bello, mijnheer Enrico. Maar onze burgemeester heeft dertig miljoen klaarliggen.

ENRICO: Si,si. Van de Betere Bank van België.

ALBERT : Hoe weet gij dat?

ENRICO : De direttore is een maffioso, signore. Haai heeft ons verteld over oew ootvinding. Onze pione in de banken zorgen ervoor dat waai ons monopolie

mondiale niet kwaaitspelen. Kunt gaai hem oitleggen, zoester, dat haai met de dertig millione van de bank schoelden blaaiht hebben tot in der eeuwighaaid.

BART : Amen.

JOE : Met de twintig miljoen die mijn boss u aanbied kunt ge doen wat ge wilt.

ENRICO : Si. Die zaain van oe.

CALKHUN : (*brutaal op*) Als die vent dertig miljoen gezegd heeft, dan zeg ik veertig. En als hij veertig miljoen gezegd heeft, dan zeg ik vijftig.

ENRICO : CalkHoen. Hoe weet gaai dat ik hier zaain?

CALKHUN : Dat was niet moeilijk. Een Fiat voor de deur, met een bekende Italiaanse nummerplaat. En de deuk die ik er verleden jaar ingereden heb, is nog altijd niet uitgeblutst. En, manneke? Terug in de oliebusiness? 'k Had u nochtans uitdrukkelijk gezegd dat ge bij uw leest moest blijven.

ENRICO : Met droegs en de commercio in de wapens solo koenen waai het zout op onze spagetti niet verdienen, he CalkHoen.

CALKHUN : (tot Albert) Hoeveel heeft dat ventje voor uw machine geboden?

BART : Twintig miljoen, mijnheer, euh... Kalkoen?

CALKHUN : (buigt eerbiedig.) CalkHoen, zuster. Albdul CalkHoen. Salaam.

(*Bart, ietwat onwennig, zegent Calkhun.*)

JOE : (*tot Enrico*) Gaat die kalkoen onder onze duiven schieten?

ENRICO : Si Joe, si.

JOE : Actie, boss?

ENRICO : Subito, Joe. Subito.

(Bart heeft die opmerkingen gehoord en wandelt devoot tot achter Joe.)

CALKHUN : (*tot Albert*) Ik bied U vijftig miljoen, mijnheer. Vijftig miljoen voor de machine en de formules.

ENRICO: Vaaiftig millione. Ha,ha,ha... Abdul CalkHoen. Ik geef honderd millione.

CALKHUN : Stop maar Enrico. We zijn hier niet in Scherpenheuvel. Hoe ver wilt

ge gaan?

ENRICO : Ver, Calkhoen, heel ver. *(roept)* Actione Joe! Actione!

(Joe opent vliegensvlug zijn jas en grijpt naar twee pistolen. Tegelijkertijd maakt Bart devoot een kruisteken.)

JOE : Allemaal handen omhoog of ik schiet.

(Terwijl iedereen de handen in de lucht steekt, haalt Bart een revolver van onder zijn scapulier, geeft Joe een karateslag in de nek, zodat die neervalt en bedreigt Enrico met de revolver.)

BART : Allemaal uw handen laten zakken. Alleen signore Enrico Flexico mag "koekebakke vlaaien" spelen.

ALBERT : *(Terwijl hij Joe's jas uittrekt:)* Ik ben fier op u, zuster. Heel fier. Zo fier als op mijn compagnon. Ik heb de kans nog niet gehad om het over mijn compagnon te hebben. Ik kon tussen die kemphanen geen speld tussenkrijgen. Ik had willen zeggen: Ge moet niet aandringen, heren. Mijn compagnon heeft de helft van het werk gedaan en heeft dus recht op de helft van de winst. Ik beslis dus niet alleen over de verkoop van onze uitvinding.

BART : Heer, hij is uw dankbaarheid niet waardig. Maar als ge aandringt...

ENRICO : Niet solo? Wie dan nog?

ALBERT : Heeft uw mannetje u niet verteld, dat er twee professores aan die uitvinding gewerkt hebben? Wel, die tweede professore heeft de formules.

ENRICO : *(tot Joe)* Zaain hier due professores?

JOE : *(krabbelt overeind)* Er liepen hier twee mannen rond met een witte schort, ja.

ENRICO : En waar is dan die secunde professore?

ALBERT : In hogere sferen.

CALKHUN : Wat wilt ge daarmee zeggen, man?

BART : Dat hij momenteel naar Amerika vliegt om de formules aan onze vriend Obama te verkopen.

ENRICO : *(stampvoetend)* Dat is noe al sedert Al Capone, dat waai het onderspit moeten delven voor de vinger americano in onze pap! *(neemt Joe bij*

zijn kraag) Vene. Als Obama de formulares heeft, koennen waai hier niets meer doen. Finito! Niks te waternaftemachine. Arrividerci tutto. *(Joe en Enrico af)*

CALKHUN : Zuster Florence! Uw moeder overste heeft me heilig verzekerd dat gij hier de situatie in de hand zou houden, tot ik hier was. Als het waar is dat die tweede professor onderweg is naar dat stuk J.R., moet ik heel uw kloostergemeenschap diep, diep teleurstellen. Voor een diepte van 10 miljoen aan liefdadigheidswerken.

ALBERT : Honderd miljoen voor de machine en de formules. Tien miljoen aan liefdadigheidswerken. Maar is die machine dan zoveel waard?

CALKHUN : Die machine op zich is niets waard, mijnheer de professor. Zo'n machine is al twintig keer uitgevonden. En elke keer stuurt de OPEC mij daar op af. Elke keer moet ik met miljoenen staan zwaaien... voor zo'n stomme uitvinding.

LISA : *(op met kleren van Bart)* Ons ma vertikt het van deze kleren te... *(merkt Bart, schiet in een lach)*

ALBERT : Als die machine niks waard is, gaarom zwaait gij dan met miljoenen?

CALKHUN : *(Glunderde reeds van bij het binnenkomen van Lisa)* Bij de baard van Allah. Dat zal ik u straks vertellen. Hier komt frisse woestijnzand binnengewaaid. *(naar Lisa)* Hoe heet gij, mijn bloeiende roos van Jerico?

LISA : Lisa. En gij?

CALKHUN : *(maakt diepe buiging)* Abdul Calkhun. Om u te dienen, mijn heerlijke maagd. En door u te laten dienen, als ge wilt. Er is nog een bed vrij in mijn harem.

LISA : Ik? In een harem?

CALKHUN : Hoeveel vraagt ge als bruidsschat, mijnheer de professor? Ik bied om te beginnen twintig miljoen.

BART : *(beschermend met armen rond Lisa)* Dit meisje is niet te koop.

CALKHUN : Niet te koop? Maar zuster Florence! Uw congregatie heeft zich nog nooit met mijn private aangelegenheden bemoeit. Daarin zijn ze altijd heel tolerant geweest.

BART : Met dit meisje zullen we een uitzondering moeten maken.

CALKHUN : Zozo. En waarom?

BART : Dit meisje is... is ingeschreven als novice in ons klooster.

ERIKA : (*achter schermen*) Lisa!... Lisa!

(*Bart snelt als een pijl uit een boog het schelft op.*)

CALKHUN : (*tot Albert*) Gij hebt precies ook een grote harem.

ALBERT : Dat is ons Erika.

ERIKA : (Streng:) Lisa! Waar blijft ge!

CALKHUN : Een temperamentvolle vrouw, naar ik hoor.

ALBERT: Oh ja!

ERIKA: Ah! Hier zijt ge. Hebt ge zijn was teruggegeven? Die denkt toch niet dat ik zijn vuile was ga doen. En waar zijn die kleren van ons Florence?

ALBERT : Die liggen op 't schelft.

ERIKA : Wat liggen die daar te doen? Lisa. Ga die eens halen.

(*Lisa naar schelft met de kleren van Bart*)

ALBERT : Erika, dit is mijnheer Abdul CalkHoen. Hij is geïnteresseerd in mijn uitvinding. Hij heeft een bod gedaan.

ERIKA : Dag mijnheer Kalkoen.

(*Erika reikt Kalkoen de hand. Maar deze negeert haar hand en maakt een diepe buiging.*)

CALKHUN : Het genoeg is geheel aan mijn kant, mevrouw. Telkens ik in België kom, ben ik verbaasd over de frisse schoonheid van de Vlaamse vrouwen. Maar nu ik u zie, verbleekt mijn vroegere verbazing. Uw schoonheid en temperament zijn zo uitzonderlijk als orchideeën op een mesthoop.

ERIKA : (*geflatteerd*) Vindt ge dat?

CALKHUN : In onze vaderlandse sprookjes van duizendenéén nacht staat niet één vrouw beschreven bij wie zoveel spirit in haar ogen gloeit als in uw lieflijke pupillen, schone vrouw. Ik wordt er door aangezogen. Als limonade door een rietje. Uw aantrekkingskracht werkt bedwelmend, als rozegeur bij maneschijn.

ERIKA : Gij kunt het wel schoon zeggen, mijnheer kalkoen.

CALKHUN : CalkHoen, mevrouw. CalkHoen. Met de H van...

ALBERT : ...honderd miljoen.

ERIKA :Huh?

ALBERT : Zoveel heeft CalkHoen geboden voor mijn uitvinding.

ERIKA : (stomverbaasd) Honderd miljoen? Voor die milkshaker?

CALKHUN: Milkshaker?

(Mathilde en Lea op.)

MATHILDE : Zet de machine eens op, Albert. Dan kunnen ons Lea en ik nog wat limonade tappen.

CALKHUN : *(Houdt Albert tegen, die naar Lea wou gaan)* Mijnheer de professor. Wat komt er eigenlijk uit die machine: melk of limonade.

ALBERT : "Naft", mijnheer Calkhun.

MATHILDE : Komt er geen limonade meer uit? *(naar Albert)* Is het zover, mijn lieveke? Mag ik beginnen met u te vertroetelen, en te verwennen?

(Albert kruipt achter de rug van Calkhun, die Lea in 't oog krijgt.)

CALKHUN : *(tot Lea)* Zeg dat ik droom! Bestaat gij werkelijk, schitterende schoonheid? Of vertoef ik momenteel in de hof van Eden, waar gij, mijn slanke, blanke lelie mijn zinnen verdooft?

ERIKA: *(trekt aan Calkhuns mouw)* En uw orchidee? Hoe zit het daar mee?

ALBERT : Op de mesthoop, hebt ge dat niet gehoord? *(rept zich tot bij Lea)*

MATHILDE : *(trekt Lea naar zich toe)* Dat is mijn dochter.

CALKHUN : Uw dochter? Niet te geloven! Allah's wegen zijn ondoorgrondelijk.

FLORENCE : *(op)* En die van God ook. *(tot Erika)* Waar zijn mijn andere kleren?

ERIKA : Lisa! Hebt ge die kleren nu nog niet gevonden.

LISA : *(van op 't schelft)* Nu wel, ma

ALBERT : Maar laat dat kind toch doen. Die heeft honger.

ERIKA : Honger?... Maar dat kind heeft daarjuist nog gegeten. Lisa, breng die kleren! Zuster Florence heeft ze nodig. *(Tot Florence)* Ze zijn nog niet gewassen, hoor.

(Lisa komt met nonnenkleren van schelft af. Haar haar en kleding vol hooi. De nonnenkleren hangen ook vol hooi.)

CALKHUN : Zuster Florence? Zijt gij Zuster Florence?

FLORENCE : Ja.

CALKHUN : Maar, wie was dan die andere z...

ALBERT : Nu hebt ge nog steeds niet op mijn vraag geantwoord, mijnheer Calkhun. Waarom biedt gij zoveel geld voor mijn uitvinding, terwijl ge beweert dat ze geen frank waard is?

MATHILDE : Durft die gast te beweren dat uw uitvinding niets waard is, Albert? Dan zou ik hem buitenkegelen als ik u was. Dat zijn foefjes om er minder te moeten voor betalen. Dat ken ik.

ERIKA : Kom er niet tussen, Mathilde.

CALKHUN : Via de overste van het klooster van Zuster Florence, ben ik naar hier gestuurd als vertegenwoordiger van alle OPEC-landen. Ik moet voor deze machine en de formules zoveel geld te bieden, dat ge er duizelig van wordt en het nooit meer in uw hoofd nog opkomt om nog zo'n machine te maken.

FLORENCE : En tegelijkertijd worden onze liefdadige doeleinden gesteund.

ALBERT : Wordt mijn uitvinding dan niet gecommmercialiseerd?

CALKHUN : Bijlange niet. Wij vernietigen uw machine en uw formules. Zo'n machine mag nooit gemaakt worden. Daarom bieden wij er zoveel geld voor. Stel u voor, dat iedereen voor een appel en een ei brandstof kan maken. Beseft ge wel goed, welk een sneeuwbaaleffekt dat zou veroorzaken?

MATHILDE : De "naft" zou goedkoper zijn.

CALKHUN : Dan zouden alle olieputten in Amerika, Azië of waar ook ter wereld, die werk verschaffen aan miljoenen mensen, stilvallen. Boortorens in zeeën en oceanen zouden totaal nutteloos zijn. Op slag creëert zo'n uitvinding miljoenen werklozen. De beurzen zouden ineenstorten. Het geld wordt waardeloos. De

schulden van de staat groter worden en er moeten dus meer belastingen geheven worden. Enzovoort, enzovoort. Ziet ge 't zo'n beetje zitten?

MATHILDE : (perplex) Ja.

ALBERT : Ik dacht dat ik het mensdom hielp had met zo'n uitvinding.

ERIKA : Heeft die vent gelijk, Albert?

ALBERT : Overschot van gelijk.

ERIKA : Maar dan hebt gij voor niks gewerkt.

CALKHUN : Nee,nee, mevrouw. Wij bieden nog altijd honderd miljoen voor deze uitvinding.

MATHILDE: Honderd miljoen?!

LEA : (*omhelst Albert*) Oh! Albert! Honderd miljoen!

CALKHUN : (*trekt Lea zachtjes uit haar omhelzing weg*) Maar mijn liebieblanke schoonheid, toch. Waarom om de nek van een man van slechts honderd miljoen te gaan hangen. Uw nederige dienaar (maakt buiging.) heeft voor u een miljard ter beschikking, als gij mijn harembroed wilt worden.

ALBERT : Wilt ge met uw fikkels eens van dat meisje blijven, woestijnkieken.

FLORENCE : Zoudt ge beleefd willen blijven tgen onze weldoener?

MATHILDE : Doe geen moeite, Albert! Een miljard voor ons Lea. Voor zo'n bedrag mag ze van mij zelf wel beslissen. (Tot Lea:) Ge nooit meer moeten werken, kindje. Minstens twintig persoonlijke slaven doen alles voor u. Alle dagen staat er een grote sterke neger aan uw bed, om u met een grote pluim koelte toe te wuiven. En als ge met uw vinger knipt, krijgt ge een nieuwe Mercedes. Een rose, of een blauwe... dat moogt ge allemaal zelf kiezen.

CALKHUN : Dagelijks kom ik honderd witte rozen aan uw voeten leggen. Besprenkelen zal ik je, met liefde, warme liefde, nog warmer dan die van Jacques Brel. Ik zal je laten baden in de duurste badoliën van Cardin, Jeanne Moreau en Mylène. In mijn armen zal ik je te ruste leggen en bij je blijven tot je van puur geluk in mijn dromen belandt.

ALBERT : Lea. Geef die hamer daar eens.

ERIKA : Ge gaat die vent toch de kop niet inslagen?

ALBERT : Lisa. Geef eens een nagel.

LISA : Wat gaat ge doen, nonkel Albert?

(Lisa geeft nagel. Albert houdt nagel vast op boven op chemie-tafel.)

ALBERT : Klop die nagel hier eens in, Lea. Ge moogt op mijn duim slagen.

LEA : *(werpt zich om hals van Albert)* Oh Albert. *(kust Albert)*

ALBERT : Oh Lea. Lea. Le.e.e.a.....

(Lea en Albert kussen. Van op 't schelft kijkt Bart lachend toe. Calkhun schuifelt zachtjes richting Lisa.)

MATHILDE : Lea! Hier staat één miljard te wachten.

ERIKA : Albert! Op uw leeftijd, met zo'n jong ding!

FLORENCE : Ge moest beschaamd zijn, Albert.

LISA : Geef hem van katoen, nonkel Albert. Wie honger heeft moet eten.

MATHILDE : Maar Albert. Wat heeft ons Lea dat ik niet heb?

CALKHUN : *(neemt Lisa's hand)* Lisa.

LISA : Ja?

CALKHUN : In uw ogen schitteren duizend sterretjes, mijn liefste. Duizenden spetterende sterretjes, die het hele firmament van Arabië kunnen verlichten.

(Bart sluipt ladder af.)

MATHILDE : *(stoot Erika aan, knikt richting Calkhun.)* Hij begint weer. En 't is met uw dochter deze keer.

CALKHUN : O mijn allerliefste roos van Jerico. Verlicht mijn hart. Verlicht mijn leven...

BART : Doe maar geen moeite, mijnheer Calkhun. Die gaat toch niet met u mee. Die is van mij. *(Neemt Lisa's hand en trekt haar weg van Calkhun.)*

ERIKA : Lisa. Is dat waar?

LISA : Ja ma.

ERIKA : Dus is er toch iets gebeurd op 't schelft?

BART : Ja. Maar niet wat ge denkt.

ALBERT : Dat kind is uitgehongerd. Laat die toch eten.

(Calkhun begint rond Mathilde te draaien. Maar laat blijken dat hij er niet kan toe besluiten om haar aan te spreken.)

MALTHILDE : Zo'n liberaal in de exacte wetenschappen, heeft dat wel wat om 't lijf, Erika?

ALBERT : Evenveel als ik, Mathilde. Elk vijftig miljoen. Wij delen fifty-fifty.

FLORENCE: Die heeft zich hier ferm binnengewiggeld. Vijftig miljoen plus ons Lisa. Een mens zou voor minder de boel onderpissen.

ERIKA: Florence!

BART: Als gij denkt dat ik voor het geld hier komen werken ben, hebt ge het mis, eerbiedwaardige zuster. Ik was van begin af verliefd op Lisa. Altijd dacht ik aan Lisa. Dag in dag uit. En toen ik hier mocht komen werken, was ik de hemel te rijk, omdat ik elke dag een glimp van Lisa zou kunnen opvangen. Die vijftig miljoen kunnen me gestolen worden. Die moogt ge voor mijn part aan uw negertjes in Zaïre uitdelen. Als ik Lisa maar graag mag zien.

FLORENCE : Mag ik vijftig miljoen meenemen naar Zaïre?

ALBERT : Gij niet, zulle. Zuster Mc Gyver! Dat woestijnkieren zal wel voor jullie zorgen.

ERIKA : Zoudt gij echt die vijftig miljoen weggeven om ons Lisa gaarne te kunnen zien, Bart?

BART : Absoluut. Geld maakt niet gelukkig, maar echte liefde wel.

ALBERT : Dat zijn nu eens exacte wetenschappen, zie.

ERIKA : Kom in mijn armen, mijn jongen. Ge zijt ene uit de duizend. (omhelst Bart)

MATHILDE : (*snottert*) Zie nu! Iedereen is hier gelukkig. Behalve ik.

ALBERT : (*tot Calkhun*) Als ge daar (*duidt op Mathilde*) eens mee naar de coiffeur gaat is dat ook geen misse.

CALKHUN : Hm! En op haar heupen wat laten wegzuigen...

ALBERT : Van voor moet ge er niets laten aan doen. Dat ziet er goed uit.

MATHILDE : Er zijn naar 't schijnt specialisten die mijn onderkin kunnen wegwerken.

ERIKA : Rimpeltjes zijn de dag van vandaag ook geen probleem meer. Daar spuiten ze iets in en daar ziet ge niets meer van.

LEA : Ik ga u niet meer herkennen, ma.

CALKHUN : En uw navel, hoe ziet die er uit?

MATHILDE : Dat is een kotteke.

CALKHUN : Ja maar, kan daar een diamant in?

MATHILDE : Pft! Daar kunnen er wel tien in.

CALKHUN : Tien diamanten in ene navel?

MATHILDE : Vanzelf.

CALKHUN : (*knielt*) Oh Mathilde. Mijn godin met de navel van beloften. Wijn zal er vloeien. Een hoorn des overvloeds zal aan u besteed worden. Wilt gij mijn hondervijfenzestigste bruid worden?

MATHILDE : Honderdvijfenzestig? Bij de boerinnenbond zijn we ook me zoveel. Gaat gij aan mij ook één miljard besteden?

CALKHUN : Een volledig miljard... met aftrek van de kosten voor de plastische chirurgie natuurlijk.

MATHILDE: Neem me mee, kalkoen. Ik wil nummer honderdvijfenzestig worden. Als ge maar betaald.

ALBERT: En mijn cheque, Abdul? Wanneer mag ik die verwachten?

CALKHUN : Ach Mathilde. Uw aanstaande schoonheid heeft mij reeds verblind. Bijna was ik het doel van mijn komst vergeten. (*neemt papier uit zak*) Dit is het kontrakt, professor. Let goed op de kleine lettertjes. Er staat duidelijk vermeld, dat uw uitvinding effectief van water benzine moet kunnen maken. De OPEC behoudt zich het recht voor om gedurende twee maanden uw uitvinding te testen. Indien na deze proefperiode blijkt, dat uw machine van water geen benzine kan maken, behouden wij ons het recht voor om niet te betalen, EN een schadevergoeding te eisen van één miljoen. (tekent kontrakt en biedt het aan

Albert aan.)

ALBERT : (geeft formulier aan Bart) Zijt ge daarmee akkoord, Bart?

BART : Ik wel, gij?

ALBERT : Ik ook. Zullen we het dan maar tekenen?

(Bart en Albert tekenen het kontrakt.)

FLORENCE : En ons kontrakt, mijnheer Calkhun. Hebt ge dat ook bij?

ALBERT : Zeker, zeker. *(haalt papier uit zak)* Vanzelfsprekend is dit ook een kontrakt onder voorbehoud. Maar uw moeder overste weet dat wel. (Geeft papier aan Florence, die het begint te lezen.)

CALKHUN : Kom mijn wilde zwaan. Wij stijgen op naar zwoelere oorden. Naar het Oosten, waar uw navel zal gevuld worden, met tien fonkelende diamanten. *(schuddekoft)* Tien stuks! Niet te geloven! Zo'n kot! *(neemt Mathilde bij de hand)*

LEA : Dag ma. Gaat ge gelukkig zijn?

MATHILDE : Met één miljard? Ge moogt gerust zijn.

(Mathilde en Calkhun af.)

ERIKA : En gij Florence. Zijt gij content?

FLORENCE : Heel genereus van mijnheer Calkhun. Heel genereus.

ERIKA : Kom, we moeten nog boodschappen doen. Straks zit er twee man meer aan de tafel.

(Erika en Florence af. Albert en Lea, Bart en Lisa gaan per koppel aan beiden zijden van het podium staan. Ze laten merken dat ze zouden willen beginnen kussen, maar niet goed durven vanwege van de aanwezigheid van de anderen. Als ze tenslotte samen met de omhelzing beginnen Erika op met jerry-can.)

ERIKA : Albert, mag ik eens wat benzine tanken. De auto staat droog.

ALBERT : Neem maar zoveel ge wilt, Erika.

(Terwijl Erika de machine opzet, en pompend de jerry-can vult, kussen de beide koppels.)

ERIKA : Albert! Daar komt geen naft uit. Dat is precies limonade. (drinkt) Ja! 't Is limonade!

(Albert en Bart bekijken elkaar.)

ALBERT : Zoudt ge geloven dat we de cosinus niet hadden mogen pakken, maar met de tangens hadden moeten verder werken?

(Bart en Albert laten Lea en Lisa staan, rennen naar het bord.)

BART : *(schrijft formules op bord)* Maar als ge de tangens neemt, dan komt het water in het reservoir van XY terecht.

ALBERT : En x in de tweede macht, en y in de derde macht...

BART : Volgens de wet van Archimedes is dan de zwaartekracht....

ALBERT : Dan moet de vloeistof weer in de communicerende vaten A, B en C terechtkomen.

BART : Maar A is open van boven!

ALBERT : En dat mag niet, want als A open is, komt in het bassin boven A de vloeistof in aanraking met...

EINDE